

DE ANTIQVITATIBVS TABVLA

¶ Tabula Rubricarum cuiuscunq; capituli singulorum librorum: tam de Antiquitatibus q̄ de bello Iudaico secundum numerum librorum & cartharum.

¶ Incipit Liber primus.

- De creatione cæli & terræ: & de operibus sex dierum: & requie diei septimi. cap. i. car. i.
d De plasmatione protoplastorum: & de plantatione Paradisi: & de introductione Adam & Euzæ in ipsum. cap. ii. car. ii.
 De transgressione protoplastorum: & de eiectione eorum de Paradiso. cap. iii. car. ii.
 De interfectione Abel per Cain: & de pœna qua mulctatus est Cain: & de duabus columnis lateritiis & lapideis: in quibus conscripserunt filii Adam omnem disciplinam rerum cœlestium quam per se adinuenerunt. cap. iii. car. ii.
 De inundatione diluuii sup terrâ: & ubi Noe saluatus est cum generatiõe sua p arcã. cap. v. car. ii.
 Noe post diluuium oblatis domino hostiis. orat nullam aquarum inundationem ulterius induci super terram. cap. vi. car. iii.
 Deus annuit p̄cibus Noe: arcum pluuialem designans ei in testimonium fœderis. cap. vii. car. iii.
 De morte noe: & de filiis eius. cap. viii. car. iii.
 De Nêbroth filio cham: & de ædificatiõe turris: & de discordia diuersarum linguarum. cap. ix. car. iii.
 De dispersione gentium in uniuersas terras: post ædificationem turris. cap. x. car. iii.
 De filiis Iaphet filii Noe: & de gentibus quæ per eos institutæ sunt. cap. xi. car. iii.
 De filiis Cham filii Noe: & de gentibus per eos institutis. cap. xii. car. iii.
 Noe inebriatus: nudatus: irrisus: irrisorem filium maledictioni subdit: fratribus eius maledictum patris effugientibus. cap. xiii. car. iii.
 De filiis Sem filii Noe: seu de gentibus per ipsos institutis: & de ortu Abraæ. cap. xiiii. car. iii.
 Abraam secundum præceptum domini de Chaldæa migrat in Chananæam. cap. xv. car. iii.
 Abraam fame opprimente Chananæam: ægyptum ingreditur: ubi dignus & clarus habetur: disciplinam arithmeticæ: & astrologiæ: contradens Aegyptiis: a quibus iterum regressus in Chananæam: partitur terram cum Loth cognato suo. cap. xvi. car. v.
 Sodomitæ congressi cum Assyriis prælio uincuntur: uicti captiui abducuntur: cum quibus Loth captiuus abducitur. cap. xvii. car. v.
 Abraam irruens in Assyrios: Loth & captiuos Sodomitarum eripuit: cui regresso occurrit rex Sodomitarum: & Melchisedech rex solymor: deinde accepto p̄misso diuino de posteritate: genuit Ismael: ipseque circumcisus est præcipiente domino: & Ismael: totaq; domus eius. cap. xviii. car. v.
 De Abraam quomodo tres angelos suscepit: a quibus audiuit & Saram filiũ pituram: & Sodomitarum euersionem: & de Loth: qui & ipse suscepit angelos hospitio: & de euersione sodomor simul de eruptione Loth cum lota domo eius: & quomodo uxor Loth conuersa est in statuam salis: cum respicit ciuitatem pereuntem: & de commixtione filiarum cum patre. cap. xix. car. v.
 Quomodo Abraam migravit in Gerara: & Abimelech adamauit Saram uxorem Abraæ: sed correptus a domino reddidit eam ipsi intactam: & de natiuitate Ysaac. cap. xx. car. vi.
 Quo abraã monente sara: & p̄cipiente domino emisit a se agar cum filio Ismaele. cap. xxi. car. vi.
 Abraam accepit mandatum a domino de immolatione Ysaac. cap. xxii. car. vi.
 De morte sara & sepultura ipsius: post cuius mortẽ abraã accepit Ceturã uxore. cap. xxiii. car. vi.
 Quomodo Ysaac quadragenarius duxit uxorem Rebeccam. cap. xxiiii. car. vii.
 Abraam moritur: & sepelitur in Ebron cum Sara coniuge sua. cap. xxv. car. vii.
 De conceptu uel partu Rebeccæ: & quõ Ysaac pegrinatus est in Geraris tpe famis: & quia cum senouisset: & caligarent oculi eius. benedixit Iacob cum putaret se benedicere Esau. cap. xxvi. car. vii.
 Iacob timens fratrem fugit ad Laban in Mesopotamiam: ubi filias Laban Lyam & Rachel accepit uxores: cum ancillis earum Bala & Zelpha: ex quibus filios. xii. genuit: & unã filiam: quæ regresso Iacob de Mesopotamia ad Chananæam: uiolata est a Sichem filio Emmor regis Sicimorum: quare indignati fratres eius totam ciuitatem percusserunt in ore gladii. cap. xxvii. car. vii.
 Morit Ysaac in Ebron: & sepultura filiis suis: Rebecca uxore prius defuncta. cap. xxviii. car. ix.

¶ Incipit Liber secundus.

- ¶ Quomodo Esau & Iacob Ysaac filii habitacula diuiserunt: & Esau quidem Idumæam tenuit: Iacob autem Chananæam. cap. i. car. ix.
 Quomodo Ioseph iunior filiorum Iacob somniis ei demonstrantibus foelicitatem futuram in uidiã sustinuerit fratrum. cap. ii. car. ix.
 Quomodo idem ipse in Aegyptum uenundatus a fratribus propter odium quod habebant in eum: factusque insignis & clarus: sibi fratres habuit subiectos. cap. iii. car. x.

DE ANTIQVITATIBVS TABVLA

Iacob audito quia Ioseph uiueret in Aegypto:& clarus ibi haberetur:descendit ad eum cum tota domo sua. cap.iiii.car.xiii.

De morte Iacob & de sepultura qua sepultus est in Ebron a filiis:de morte quoque Ioseph & fratrum eius. cap.v.car.xiiii.

De oppressione filiorum Israel in Aegypto per Pharaonem:& de natiuitate Moyfi quem educavit filia Pharaonis:& adoptauit sibi in filium:& de sacrorum scriba qui uoluit interficere puerum concalcantem coronam regis:quam puero rex imposuerat. cap.vi.car.xiiii.

Postquam creuit Moyfes iniunctum est ei bellum Aethiopicum:ubi copulata est filia regis Aethiopicum in matrimonio. Vnde odium & inuidiam magnam contraxit Aegyptiorum. cap.vii.car.xv.

Moyfes cognitis insidiis regis Aegypti latenter effugit & ueniens in Madiam:habitaui cum Raquele sacerdote:cuius filiam accepit uxorem. cap.viii.car.xv.

De rubo qui uidebatur Moyfi quasi arderet:qui tamen non comburebatur:ubi audiuit mandatum diuinum ut reuertens in Aegyptum:liberaret filios israel de oppressione Aegyptiorum. cap.ix.car.xv.

Moyfes regressus est in Aegyptum secundum mandatum domini: ubi faciens signa & prodigia maxima eduxit filios Israel de Aegypto in manu ualida. cap.x.car.xvi.

Quomodo Aegyptii poenitentia ducti quod dimisissent filios Israel insecuti sunt eos usque ad mare rubrum:quod diuisum uirga Moyfi praecipiente domino:ingressi sunt filii Israel:& sicco uestigio transferunt illud:Aegyptii autem persequentes ingressi sunt post eos:sed reuertente mare in se ipsum:suffocati sunt fluctibus. cap.xi.car.xvii.

Incipit Liber tertius.

Quomodo Moyfes populum ex Aegypto sumens duxit ad montem Syna:multo itinere fatigatum. cap.i.car.xvii.

Quomodo pugna cum Hebraeis Amalechita & qui cum eis erant deuicti sunt: & Israel praedam hostium perceperunt. cap.ii.car.xviii.

Quia socer suum Ietro Moyfes ad se uenientem ad montem Syna liberer excepit. cap.iii.car.xix.

Quomodo persuasit ei ut distribueret populum per millenarios & centenarios qui prius inordinatus erat. cap.iiii.car.xix.

Quomodo haec singula fecit Moyfes focero monente. cap.v.car.xix.

Quomodo Moyfes ascendit in Syna monte acceptasque a deo leges:Hebraeis dedit. cap.vi.car.xix.

De tabernaculo quod fecit Moyfes in deserto ad honorem dei:ut templum esse uideretur. cap.vii.car.xx.

De arca qualiter facta sit:in qua tabulas legis collocauit. cap.viii.car.xxi.

De mensa propositionis:in qua omni septimana duodecim panes azimi ponebant. cap.ix.car.xxi.

De candelabro aureo:& altari interiori & exteriori. cap.x.car.xxi.

Quae sunt uestimenta sacerdotum & pontificis. cap.xi.car.xxi.

Quomodo Aaron eligitur in sacerdotem:& quomodo Moyfes purificauerit tabernaculum & sacerdotes:& quemadmodum de festiuitatibus:& singulis diebus fuerit constitutum. cap.xi.car.xxii.

Quia Moyfes procedens a Monte Syna cum populo:eduxit eum ad locum qui dicitur Esmeroth ubi murmurantibus filiis Israel pro desiderio carnum dominus immisit Coturnices:& de plaga quae secuta est esum carnum. cap.xiii.car.xxiii.

Quomodo exinde Moyfes duxit populum ad fines Chanaanorum:unde misit exploratores:qui considerarent eorum regiones & ciuitates:qui reuersi post quadraginta dies:terrorem & metum incusserunt filiis Israel:quasi non possent expugnare Chanaanos:unde illi in desperationem adducti consilio inuito decreuerunt redire in aegyptum:Moyse & Aaron interepto:quod iratus non eos sed filios eorum terram repromissionis intraturos:ipsos autem per xl. annos in deserto praedixit esse morituros. cap.xiiii.car.xxiiii.

Incipit Liber quartus.

Bellum Hebraeorum absque notitia Moyfes contra Chanaanos gestumque atque deuictum. cap.i.car.xxv.

Seditio Chore & plebis contra Moysem & fratrem eius de sacerdotio. cap.ii.car.xxv.

Quemadmodum Moyfes instituit decimas dare leuitis & sacerdotibus: & de morte Mariae & Aaron primi sacerdotis domini:cui successit Eleazarus filius ipsius. cap.iii.car.xxvii.

Quemadmodum commiserunt Seon & og reges Amorreorum bellum:uicitque eos Moyfes & filii Israel. terras eorum & ciuitates tenentes & hereditate possidentes. cap.iiii.car.xxvii.

De Balach Moabitarum rege: seu de Balaam propheta cuius asina humana loquela usa est: qui post benedictiones quibus benedixit filiis Israel consilium dedit Balach qualiter seduceret populum per mulieres Madianitas:& de ultione quae secuta est: & seductos Hebraeos:et seductores Madianitas:et ubi Moyfes Iosue successorem sibi constituit. cap.v.car.xxvii.

Moyfes alloquitur populum ante mortem suam: et tradidit ei librum legis:et quemadmodum ab hominibus est ablatum. cap.vi.car.xxix.

DE ANTIQVITATIBVS TABVLA

Incipit Liber quintus.

- Quo Iesus duxit Hebræorum exercitum: & dū pugnasset contra Chananeos: & deuicisset terram eorum: p. lortos funiculo: & p. rursus: & de morte ipsius iosue: & p. tificis Eleazari. cap. i. car. xxiii.
- Quo moriete duce: filii israel sceleriter aliquanto rpe pugnauerunt cōtra Chananeos. c. ii. car. xxxv.
- Quo p. lucete tempore israelitæ transcendentes patrias leges ad grandes ærūnas deducti sunt: & seditione facta: adinuicem pugnauerunt: huiusmodi causa pro qua delata est tribus Benjamin præter sexcentos uiros. cap. iii. car. xxxvi.
- Quo post hanc afflictionē israelitæ rursus ipie agentes: opprimunt a Chananeis: & a Cursato rege allytiog: cui seruerunt ānis octo sed postea libertas eis restituta est p. Zenizē belli filiū: principante ānis quadraginta: qui apud Phœnicas dicitur iudex. cap. iiii. car. xxxvii.
- Quo rursus populus noster annis. x. & octo seruerunt Moabitis: & a quodā Aoth noie seruitute priuatus sit eo principatum annis. lxxx. tenente. cap. v. car. xxxvii.
- Quomodo Chananeis eos in seruitutē redigentibus p. annos. xx liberati sunt p. Barachū & Delborā: qui eorum principes fuerunt. cap. vi. car. xxxvii.
- Quo purgates Amalechitæ cōtra israelitas uicerunt: eorūq. prouinciā affixerunt ānis septē quos liberauit dominus p. Gedeon: q. sup. populū fuit annis quadraginta. cap. vii. car. xxxvii.
- Quo Abimelech filius Gedeonis ex cōcubina mortuo patre arripuit principatū: nterfectis cūctis fratribus suis excepto uno: & de pœna quā exoluit p. fraterna cæde. cap. viii. car. xxxviii.
- Quo israelitæ relinquēt. s. legē dei opprimunt ab Ammonitis: quos liberauit domsthus p. iepte Galaaditem qui tenuit principatū per sex annos. cap. ix. car. xxxviii.
- Prænunciatio natiuitatis Samson: & fortitudo eius: & quantog. malorum auctor fuerit Palæstiniis. cap. x. car. xxxix.
- Post mortē Sāson p. fuit israelitis Heli sacerdos & de Noemi uxore Elimelech: seu de Ruth Moabitide: quā duxit uxore booz: pater Obed patris iesse: patris David. cap. xi. car. xli.
- De ortu Samuel pphetæ: qui p. dixit cladē israeliticā: filioq. Heli sacerdotis p. ditionē. c. xii. ca. xli.
- Quo filii israel pugnates cū Palæstinis celi sunt: filii Heli sacerdotis in bello pereunt: arca dei capta abducit: ipse sacerdos cōpto qd. factū est: de sella corruens: mortuus est: cū tenuisset principatum xi. annis. Continet hic liber tēpus annoq. quadringentog. septuaginta sex. cap. xiii. car. xli.

Incipit Liber sextus.

- Interitus Palæstinog. & terræ eorum: per iram dei propter arcam quæ ab eis fuerat capta: & quem admodum eam remiserunt ad hebræos. cap. i. car. xli.
- Quæadmodum Palæstinog. exercitus super eos uenerit: & de uictoria Hebræorum: quā ducatu Samuelis prophetæ adepti sunt. cap. ii. car. xli.
- Quod Samuel pp. senectutem esset ifirmus: suis filiis res despensandas iniunxit. cap. iii. car. xlii.
- Quod dū illi principatū bene non regerent: populus per iram petiuit regem. cap. iiii. car. xlii.
- Prælium Saul sup. Ammonitarū gentem: & uictoria hostiūq. uastatio. cap. v. car. xliii.
- Quæadmodum denuo Palæstini pugnantes deuicti sunt ab hebræis. cap. vi. car. xliii.
- Bellum & uictoria Saul cum Amalechitis. cap. vii. car. xliiii.
- Quia præuaricante Saul mandata prophetæ Samuel: alius rex Dauid iubente deo latenter est factus. cap. viii. car. xlv.
- Quæadmodum denuo pugnauerunt palæstini aduersus hebræos adhuc regnante Saul & monomachia Dauid cū Golia: q. palæstioq. erat eximi: eiusq. p. prio & defectio palæstinog. c. ix. car. xlv.
- Quæadmodū miratus Saul fortitudinem Dauid: ei suā filiam copulauit. cap. x. car. xlvi.
- Quæadmodum post hæc suspectum Dauid sibi rex Saul perimere festinauit. cap. xi. car. xlvi.
- Quia sapius Dauid per saul periculum mortis passus effugit: & secundo eum super se uenientem habens potestatem noluit interficere. cap. xii. car. xlvii.
- Quæadmodum castrametantibus palæstinis: iterū hebræi bello deuicti sunt: & rex eorū saul pugnando mortuus est una cum filiis. cap. xiii. car. xlix.

Incipit Liber septimus.

- Quomodo dauid quidem super unam tribum in Ebron ciuitate regnauit: & super aliam multitudinem filius saul. cap. i. car. li.
- Quia eo interfecto dolo amicoq. omne regnum dauid accepit. cap. ii. car. lii.
- Quo obsidens hierosolymam dauid: & capiens ciuitatē: expulit quidem ex ea Chananeos: & iudæos in ea constituit: & de amicitia facta inter ipsum: & irā Tyri regem. cap. iii. car. lii.
- Quo secundo pugnantes contra se palæstinos in hierosolymis uicit: & de arca dei de cariatia.

- rim in Hierosolymam deducta. cap. iiii. car. lii.
- Pugna quā habuit dauid cōtra palæstinos & Moabitas: & Adrazarum regem: & damascenos: atq; uictoria: & de amicitia facta inter ipsum & Thou regem. cap. v. car. liii.
- Quō cōtra Ammonitas: & Mesopotamēnos pugnauerit ac prauauerit. cap. vi. car. liiii.
- Quoniā dauid concubuit cū Bersabæ uxore Vriæ: & ipsum Vriam fecit occidi gladio filiorum Ammon: & de uerbo Nathan ad eū missi pro peccato quod cōmiserat. cap. vii. car. liiii.
- Quoniam Ammon filius dauid mixtus est sorori suæ Thamar: pro qua re Absolon frater eius interfecit eum: & de fuga Absolon: & reuocatione ipsius ad patrem. cap. viii. car. lv.
- Quō dauid domesticis contra eum seditionē facientibus a filio sit expulsus: dū uero pugnaret cōtra simul patrem Absolon cū exercitu suo deperit. cap. ix. car. lvi.
- Quō post mortē absolon dauid reuersus est ad regnū: & ad sedem regni hierosolymani: & de seditione quā mouit contra eum seba filius bochri. cap. x. car. lvii.
- De expiatione sceleris: quod cōmisit saul in Gabaonitas: cuius cā facta est fames in prouincia: & de pliiis aduersus palæstinos foeliciter gestis: seu de fortibus dauid. cap. xi. car. lviii.
- Quomodo rex dauid iussit dinumerare populum contra mandatū domini: & de plaga: quæ secuta est transgressionem. cap. xii. car. lviiii.
- Rex dauid foeliciter uiuens in regno Salomoni filio mādauit de ædificatione tēpli & quantā materiā ei auri & argenti lapidūq; p̄ciosorū p̄parauerit ad tēpli ædificium. cap. xiii. car. lix.
- Quomodo rex dauid senex factus & frigidus per adolescētulam uirginē noīe Abisag calefactus est & de adonia filio dauid qui usurpauit sibi imperium: & quoniā solomon unctus est in regem iubente dauid patre eius: cui rursus mandauit ædificationem templi: dans ei descriptionem & constitutionem ædificii. cap. xiiii. car. lix.
- Rex dauid sciens se moriturū: & uocans filiū suum solomonē: plenius instruxit eū de obseruatione mandatorū dei: & de his quos nouerat pœna dignos: post hoc mortuus est & sepultus a filio suo solomone: & multæ diuitiæ cum eo sunt reconditæ. cap. xv. car. lix.

Incipit Liber octauus.

- Quomodo solomon suscepit regnum: & peremit Adoniam ioab & semmei. cap. i. car. lxi.
- De sapientia eius & intellectu: atq; diuitiis. cap. ii. car. lxi.
- Quō primus in hierosolymis ædificauit templū: & de prauaricatione qua prauaricatus est circa senectutem: simul & de obitu ipsius. cap. iii. car. lxii.
- Quō subiectorū quendam hieroboā fecerunt sibi regem decem tribus recedentes a domo dauid & in duabus tribubus regnauit filius salomonis Roboam. cap. iiii. car. lxvi.
- Quia sesach ægyptiorum rex castrametatus est contra hierosolymam: & ciuitate deuicta: diuitias eius transmigravit in ægyptum. cap. v. car. lxvii.
- Bellum hieroboā regis israhel cōtra filium Roboā abiā: & triumphus abiæ. cap. vi. car. lxviii.
- Quia generationē oēm hieroboā qdam noīe Baasa pimens: ipse tenuit p̄cipatū. cap. vii. car. lxviii.
- Bellū æthiopū cōtra hierosolymitas: regnate sup eos asa: & cædes æthiopū. cap. viii. car. lxviii.
- Quia gnatiōe Baasā pempta: regnauit sup israelitas amari: & post eū fili⁹ ei⁹ achab. cap. ix. car. lxix.
- Quomodo regnante achab prophetauit Helyas: & de signis quæ fecit: & quia discipulum elegit Elisæum. cap. x. car. lxix.
- De morte Naboth & agri eius possessione iniusta: & qa Adath damasci & syriæ rex secundo Zahab pugnavit & uictus est: & de religioe seu gloria iosaphat regis hierosolymorū. cap. xi. car. lxx.
- Quō Achab cōtra syros pugnando deuictus est: & ipse disperit. cap. xii. car. lxxi.

Incipit Liber nonus.

- Quēadmodum castrametatus est iosaphat contra Moabitas: & domino pugnante mirabiliter sine p̄lio uicerit eos. cap. i. car. lxxi.
- De Ochozia rege israhelitarū: seu de mirabilibus Heliæ prophetæ: & q̄ sublatus ē ab hominibus relinquens discipulum Heliæum. cap. ii. car. lxxii.
- Rex iorā: rex iosaphat: & rex idumææ castra mouentes contra Moabitas: depopulati sunt terram eorū: & de morte iosaphat: deq; mirabilibus helysei prophetæ. cap. iii. car. lxxii.
- Castra syrorū & damasci cōtra iorā regem israhelitarū: & quō ipse obsessus in Samaria periculum famis & obsidionis inopinabiliter & mirabiliter euitauerit: & de morte Adezer regis damasci: cui successit Azahel seruus eius: qui multis malis affecit israel. cap. iiii. car. lxxiii.
- Quō equocus regis israel iorā rex hierosolymorum: rerum apice potitus post iosaphat & fratres & paternos amicos occiderit. q̄ faciente iniquitate: idumæa recessit ab eo: & irruentibus sup eū arabis: domus eius uxores & filii p̄ter corruerūt: postquā calamitatem & ipse mortuus ē: cui successit fi

lius qui solus euaserat: nomine ochozias.

cap.v.car.lxxiiii.

Quia Ioram rex israel mortuus est a principe equitatus nomine Hieu interfectus: simul & hierosolymorum rex Ochozias: qui Hieu mortuo ioram regnavit in Samaria: & exterminauit domū Achab & culturam Baal cum sacerdotibus eius: quare accepit repromissum: filios eius esse regnatos usque in quartam generationem.

cap.vi.car.lxxv.

Quia achab regis filia noīe Athalia: post mortem filii sui Ochoziæ Hierosolymis imperauit: qua interficiens pontifex Ioiadas: filium Ochoziæ ioas constituit regem.

cap.vii.car.lxxv.

Castra Azahel regis Damascenorum super israelitas: & quæadmodum uastata eorum prouincia & ciuitate Samaria: rursus post breue tempus castrametatus contra hierosolymitas: multasq; pecunias ab eorum rege percipiens: remeuit in Damascum: & de morte Helisæi prophetæ: seu de uirtute quæ ostendit post mortem: in mortuo suscitato.

cap.viii.car.lxxv.

Quia Amasias hierosolymorum rex castrametatus contra idumæos & Amalechitas: deuicit eos: & de contemptu ipsius in dominum:

cap.ix.car.lxxvi.

De uindicta quæ secuta est eum per ioas regem israelitarum: qui pugnans deuicit eum: & captum duxit hierosolymam: ubi destructa parte muri: & ablatis thesauris: regem a captiuitate resoluit: & regressus est Samariam.

cap.x.car.lxxvi.

Bellum hieroboā regis israelitarū cōtra Syriam: & historia ionæ prophetæ: & de Ozia filio Amasias rege hierosolymorum: quō gentes in circuitu positas subiugarit: & quam clarus fuerit: qui tamē uē dicans sibi honorē pontificalē lepra percussus est: & deficiens obiit.

cap.xi.car.lxxvi.

De malis quæ prouenerunt israelitis sub diuersis regibus: a diuersis regibus Assyriorum: & de ioa thā Ozia filio rege hierosolymorum: & de prophetia Naum prophetæ.

cap.xii.car.lxxvii.

De malis quæ passus est rex Achaz a Rasin rege Syriæ: & Phaceia rege israel: quare misit nūcios ad regem Assyriorum petens ab eo solatiū: qui ueniens Damascū cepit: rasin regem eius occidit damascenos transfudit: & assyrios in Damasco cōstituit israelitas quoq; grauiter afflixit.

cap.xiii.car.lxxvii.

Quia rex Assyriorum Oziam regē israel fecit sibi tributarium: & de Ezechia filio Achaz rege hierosolymorum quī iustus fuerit & religiosus: & quia spreuit regem Assyriorum.

cap.xiiii.car.lxxviii.

Quomodo Salmanasar rex Assyriorum castrametatus contra Samariam: annis tribus eam obsidens cepit: regē eius Oziam captū abduxit: decem tribus de terra israel transmigravit: in Mediam & p̄s da gentes alienigenas posuit in Samaria.

cap.xv.car.lxxviii.

Incipit Liber decimus.

Bellū regis Assyriorum Sēnacherib contra hierosolymā: & Ezechia regis opp̄ssio.

ca.i.car.lxxix.

Quæadmodum deperit assyriorum exercitus una nocte: & rex eorum domū reuersus. filiorum in se diis interemptus est.

cap.ii.car.lxxix.

Quomodo Ezechias infirmatus usq; ad mortē quindecim annis adiectis sibi a domio superuixit cum pace degens postea defunctus reliquit successorē regni Manassen.

cap.iii.car.lxxix.

Quia castramerati contra eū Chaldei & Babylonii reges: & captū agentes duxerunt in Babyloniam: & multo tempore ibidem retinentes: miserunt rursus eum in regnum & de iosia rege: quam religiosus & iustus fuerit.

cap.iiii.car.lxxx.

Quomodo ægyptiorum regem Nechaon agentem exercitum contra Babylonios: & per iudæā iter facientem prohibuit rex iosias: pugnaq; cōmissa uulneratus reductus in hierosolymam defunctus ē: cuius filium ioacham regem hierosolimytæ fecerunt.

cap.v.car.lxxx.

Quæadmodum cōgressus est Nechaon contra Babyloniam regē circa eufratē fluium: & reuertēs in ægyptum: uocatum ad se ioachā regem hierosolymorum filium. iosiæ uinctū duxit in ægyptum fratre uero eius heliachim in Hierosolymis constituit regē: mutans ei nomē ioachī.

ca.vi.car.lxxx.

Bellum Nabuchodonosor regis babyloniorum cōtra Nechaon regem ægypti quo deuicto: & omni Syria sibi subiugata: quæ ante sub rege ægypti erat: uenit hierosolymam: & regem eius ioachim fecit sibi tributarium.

cap.vii.car.lxxx.

Quomodo tertio āno post discessum regis Babylonis: ioachī denuo ægyptios ē secutus: cui p̄phetauit Hieremias de pditiōe sua & ciuitatis futura p̄ regē Babylōis: quæ & euenit: nā nō post multū t̄ps Nabuchodonosor castrametatus cōtra eū: & susceptus intra citatē: ioachī quē pemit filiū uero ei' ioachī cōstituit regē: & multos captiuos duxit i babylonē: inter quos erat ezechiel p̄pheta. c. viii. car. lxxx.

c. viii. car. lxxx.

Quō p̄nia ductus rex Babylonis: eo quod ioachī fecisset regē: misso exercitu: eū in hierosolymis obfedit: quæ accepto iureiurando: ut nihil pateret mali: nec ipse: nec citas matre & amicos tradidit obsides: sed rex Babylōis rupit iusiurandū: nā regē cū matre & amicis: simul et cum omni iuuentute ciuitatis uictū p̄cepit ad se adduci: patruū uero eius Sedechiā regē constituit i hierusalē.

cap.ix.car.lxxx.

Quomodo et hunc audiens ægyptiis p̄bere solatia: & amicitias cū eis habere castrametatus contra hierosolymam: fori eam obsessioe cepit: & incenso tēplo Sedechiam & populū migravit i Babyloniam: in qua transmigratioe fuerunt: Daniel: Ananias: Azarias: Misael: uasa quoq; sancta: quæ erant in ministerio templi asportata sunt.

cap.x.car.lxxx.

DE ANTIQVITATIBVS TABVLA

Quomodo Godoliam præfecit prouinciæ rex Babylonis: quo percussio a quodam Ismaele: timētes reliquiæ israel regem Babylonis: intrauerunt ægyptum quod nō cessit eis ī prosperum: nam rex Babylonis post tempus intrauit ægyptum cum manu ualida: & subuertit eam: iudæos uero qui illo fugerant: captiuos duxit in Babyloniam. cap. xi. car. lxxxii.

Visio somniorum Nabuchodonosor: & interpretatio eorum per Danielem: trium quoq; puerorū in fornacem immissio: sed nulla lesio. cap. xii. car. lxxxiii.

Regum babilonicorum inuicem successio: & per mortē ablatō regni Babilonici sub Baltazare per Cyrum & Darium subuersio. cap. xiii. car. lxxxiiii.

Daniel sub Dario in lacum leonum immissio: sed nulla lesio honor & claritas daniel & prophetiæ eius. cap. xiiii. car. lxxxv.

¶ Incipit Liber. XI.

Qualiter Cyrus persarum rex iudæos a Babilonia ad propriam redire terram: & templum reædificare præcepit: dans eis pecunias. cap. i. car. lxxxvi.

Quō prohibuerunt eos p̄sides regis: templum reædificare impediētes. cap. ii. car. lxxxvi.

Qualiter defuncto Cyro filius eius Cambyses accipiens regnū interdixit omnino iudæis tēplū reconstruere. cap. iii. car. lxxxvi.

Quia darius rex Persarum Hystaspis filius honorauit gentem Iudæorum: & templum eius ædificauit. cap. iiii. car. lxxxvi.

Quia post ipsum filius eius Xerxes familiariter iudæos tractauit. cap. v. car. lxxxviii.

Quomodo regnate Artaxerxe: gens iudaica pene cuncta delata est. cap. vi. car. lxxxix.

Qualiter Vagosus dux Artaxerxis: iunioris multa in iudæos iniuriosa cōmisit. cap. vii. car. xcii.

Quanta iudæis rex Macedonū Alexāder bona fecit: postquā iudæam obtinuit. cap. viii. car. xcii.

¶ Incipit Liber. XII.

Ut Ptolemæus filius Lagi fraude uel dolis capiens hierosolymam uel iudæam multos migrauit ad ægyptum. cap. i. car. xciii.

Qualiter filius eiusdē Ptolemæi q̄ Philadelphus appellatus ē: leges iudæorū ī græcā trāstulit linguā: multosq; captiuos Eleazaro p̄cipi sacerdotū dōauit: & ornāmēta deo deuouit. cap. ii. car. xciii.

Quēadmodum honorauerunt reges asiæ gentē iudæorum: ciuesq; multos ex ipsis in subiectis suis ciuitatibus statuerunt. cap. iii. car. xcvi.

De infelicitate iudæorum quam postea emendauit iosephus filius Tobia: componens amicitias cum Ptolemæo cognomine Epiphane. cap. iiii. car. xcvi.

De amicitia Lacedæmoniōrū factis cum Onia p̄cipis sacerdotum iudææ gētis. cap. v. car. xcvi.

Seditio potentium inuicem iudæorum: quorum quidam transierunt ad Antiochum Epiphane leges patrias relinquentes: ipse autem Antiochus exercitum ducens: & hierosolymam ciuitatem tēplumq; uastauit. cap. vi. car. xcvi.

Qualiter uetante Antiocho iudæos patriis uti legibus: Mathathias filius iohannis regem contempsit: & ducē Antiochi interemit. cap. vii. car. xcvi.

De morte Mathathia: qui ualde senex defunctus: filiis suis gubernationem reliquit: ex quibus iudas Machabeus principatum adeptus: adiuuantibus fratribus inimicos a prouincia expulit: trāsgressores iudæos puniuit: terram suam ab omni malo purgauit. cap. viii. car. xcix.

Quēadmodum duces Antiochi apolonius & Seron congressi cum iuda: uicti interierunt: & quia Antiochus Lysia cuidam gubernationem regni relinquens: ipse abiit in Persida congregare pecunias. cap. ix. car. xcix.

Quēadmodum Gorgia uel Lysia exercitus contra Iudam ueniens uictus perijt: post quem triumphum Iudas ingressus hierosolymam: tēplū purgauit: altare statuit: hostias deo immolauit: cum iam tres anni p̄terissent uiolationis templi sub antiocho. cap. x. car. xcix.

Vt Iudas bellū gerens cōtra idumæos & cōtra Ammonitas triūphās subiecit eos. cap. xi. car. c.

Qualiter Simon frater eius militās cōtra Tyron ac Ptolemaidē edomuit eos: & quia ipse Iudas bis congressus cū Timotheo duce antiochi fortiter triumphauit. cap. xii. car. c.

Qualiter Antiochus nomine Epiphanes apud Persas defunctus est. cap. xiii. car. c.

Quēadmodū antiochus eupator successit patri in regnū: q̄ militiā cōtra iudæos cū Lysia p̄ducēs iudā in tēplo cōclusit. multoq; obsidionis tpe transacto: audita fama inuasionis regni sui p̄ Philippum quēdam amicitias cum iuda fecit: & ita decenter ab iudæa discessit. cap. xiiii. car. c.

Demetrius Seleuci filius fugiens a Roma: & perueniēs Tyrum: imposuit sibi diadema: interfecto Antiocho Eupatore: cum duce suo Lysia: & de Bachide quem misit Demetrius cum exercitu comprehendere iudam. cap. xv. car. ci.

Qualiter dux nicanor post Bachidē destinatus aduersus iudā: cum exercitu p̄ijt. cap. xvi. car. ci.

Iudas mittēs Romā: rogabat p̄ nūcios: Romanos sibi auxiliores esse & amicos. cap. xvii. car. ci.

Quod rursus post mortem Nicanoris ad iudæam Bachides transmissus triumphauit: & quem ad modum pugnans prostratus est. cap. xviii. car. cii.

Incipit Liber. XIII.

Qualiter Ionathas frater iudæ: defuncto eo ducatum suscepit. Et quemadmodum Bachidē de bellans: facere eum amicitias secum: & a prouincia coegit abscedere. cap. i. car. cii.

De alexandro Epiphaniis antiochi filio ueniēte a Syria: ducēte bellū cōtra demetriū. Et qliter demetrius legationē ad Ionathā trāsmittēs: cōponit cū eo amicitias: donaq; ei multa p̄buit. cap. ii. car. cii.

Quomodo Alexander hæc audiens: & uincens Demetrium principem sacerdotum Ionathan ordinauit. cap. iii. car. ciii.

De amicitijs Oniæ cum Philometore Ptolemæo: per idem factis tempus: & ut ædificauit templū quod Oniæ dicitur: secundum illud quod Hierosolymis erat. cap. iiii. car. ciii.

Quemadmodum Alexander. defuncto demetrio: accepit regnum Syriæ: iuncta sibi in matrimonio filia ptolemæi: & quia amicitias cum Ionatha faciēs magnifice eum honorauit. cap. v. car. ciii.

Vt demetrius demetrii filius: nauigans in Syriam a Creta cum exercitu conturbauit Alexandrū fama aduentus sui. Et de Apollonio duce alexandri: qui bellum mouit aduersum Ionathan: ipso tamen Ionathe triumphum obtinente. cap. vi. car. ciiii.

De insidijs quas Alexander parauit ptolemæo: quas depræhendens ptolemæus: iratus ablata eius matrimonio filiam suam iunxit demetrio filio demetrii cum quo etiam duxit exercitum contra alexandrum: quo deuicto ipse quoque perit. Demetrio asiæ principatum obtinente: qui & amicitias fecit cum Ionatha: confirmans ei principatum sacerdotii. cap. vii. car. ciiii.

De Tryphone apameno: qui bellans contra demetrium: antiocho filio alexandri tradidit principatum componens amicitias cum Ionatha. cap. viii. car. cv.

Quemadmodum Tryphon demetrio a parthis capto: contra scodus fraudibus Ionathan comprehendens interfecit. Fratremque eius Simonem cui gens iudæorum principatum tradidit: fraudibus circumuenire uolens minime præualuit. cap. ix. car. cvi.

Quomodo Tryphon occiso Ionatha: perfidus existens antiocho alexandri filio: qui Theos nominabatur: ipsum interemit: & obtinuit principatum eius: cuius insolentiam declinans exercitus cōtulit se ad Cleopatram uxorem demetrii: quæ uiduata morte eius: fratrem ipus antiochum qui pius dicebatur: ad nuptijs suas & ad imperium inuitabat. cap. x. car. cvi.

Quomodo antiochus cognomento pius: potitus nuptijs Cleopatraz uxoris fratris sui demetrii: & crescens indies: exercitum produxit aduersus Tryphonem: quem obsidens in dora castello: accepit auxilium & solatium a Simone principe sacerdotum: & de morte Tryphonis. cap. xi. car. cvii.

Quemadmodum Tryphone interempto: Antiochus oblitus beneficiorum Simonis Cēdebeum cum exercitu misit ad expugnādū eum: quem tamē simon pugnās fortiter deuicit. cap. xii. car. cvii.

Quod a genero Ptolemæi in conuiuio dolo peremptus est simon. Ptolemæus autem uincens uxorem: & duos filios eius: principatum ipse tenere conatus est. cap. xiii. car. cvii.

Vt nouissimus filiorum simonis Hyrcanus ducatum accipiens: obsedit multo tempore Ptolemæum in castello quod dagon uocatur. cap. xiiii. car. cvii.

Quemadmodum antiochus exercitum ducens contra Hyrcanum: castra soluit: accipiens ab Hyrcano talenta trecenta: & amicitias cū eo composuit. cap. xv. car. cvii.

De Hyrcani militia post mortem antiochi apud parthos defuncti contra Syriam: & q̄ multas potentes ciuitates obtinuit. cap. xvi. car. cvii.

De amicitijs alexandri Zabine cognomīe cū Hyrcano: & quō deuictus ab Hyrcano antiochus Cyzicenus amisit iudæā: & de sclicitate uel pace iudæoz Hyrcano principatū agente. cap. xvii. car. cviii.

Quo defuncto Hyrcano: filius eius aristobulus suscipiens principatū: primus sibi diadema imposuit: fratribus suis præter antigonum in uincula coniectis: qui etiam matrem suam uinculis & penuria consumens: ipsum quoq; antigonū fratrem suum quem consortem regni habebat accusationibus inuidoz alienatus ab eo iussit interfici. cap. xviii. car. cviii.

Quemadmodum defuncto aristobulo: frater eius alexander succedens in principatu: contra syriā & phœnicem: & arabiam exercitum ducens: multas gentes subegit: & de ptolemæi Latini contra alexandrum pugna & uictoria. cap. xix. car. cix.

Quō pugnans demetrius Ceraunus contra alexandrū: uicit eum. cap. xx. car. cx.

Antiochi q̄ liber pater dicebat militia contra iudæā: utq; plium arethæ regis contra alexandrū quē & deuincens: cū pactis a iudæa discessit: & de morte alexandri. cap. xxi. car. cx.

Quemadmodū post alexandri mortem uxor eius alexandra imperium per nouē annos rexit: & uiuens cū pace gloriæq; defuncta est. cap. xxii. car. cx.

Incipit Liber. XIII.

Quemadmodum post mortem alexandraz nouissimus eius filius aristobulus: contra Hyrcanū fratrem pro regno bellauit. cap. i. car. cxi.

DE ANTIQVITATIBVS TABVLA

- De antipatro patre Herodis qui iuuabat patrē Hyrcani: aduersus Aristobulū. cap. ii. car. cxi.
 Cum suscepisset Hyrcanus exercitū: & contra Aristobulū produxisset: & in pugna uicisset: ad Hierosolyma eū psecutus est: ubi cum exercitu obsidebat ciuitatē. cap. iii. car. cxi.
 Qualiter Scaur ab Armenia Magnus Pompeius ad partes Syriae transmisit & q̄ legati uenientes Hyrcani & Aristobuli: auxilia petierunt. cap. iiii. car. cxii.
 Quēadmodū Aristobulus cū intellexisset Pompei cōsiliū: ad sua discessit: aduersus quē indignatus Pōpeius exercitū pduxit: & Aristobulū in alexandriū castellū fugauit. cap. v. car. cxii.
 Quēadmodū aristobolus grauitē ferēs q̄ p̄ter spem sibi a Pompeio euenisset: bellū pauit sed postea p̄nitens pacē postulauit: pecunias offerens: quas tamen minime soluit. cap. vi. car. cxii.
 Qualiter irritatus Pōpeius aristobulū ligauit: & ad ciuitatē obsidēdā accessit. cap. vii. car. cxii.
 De modestia Pōpei & religiositate: q̄a nullatenus passus est tangere tēpli pecunias: licet multae fuissent: & q̄a aristobulū romam uictū cū filiis perduxit. cap. viii. car. cxii.
 De modestia Pōpei & religiositate: q̄a nullatenus passus est tangere tēpli pecunias: licet multae fuissent: & q̄a aristobulū romam uictum cū filiis perduxit. cap. ix. car. cxiii.
 De Scauro q̄ militiā cōtra petrā urbē tunc regnū arabū abscentē produxit. cap. x. car. cxiii.
 Quēadmodū aristobuli filius alexander fugiens Pompeiū ad iudæā puenit: ubi multo exercitu congregato: bellū contra Hyrcanū & antipatrū produxit. cap. xi. car. cxiii.
 Quemadmodum cum flexisset alexandrum mater sua tradere se cum castellis: Gabinius alexandrum dimisit. cap. xii. car. cxiii.
 De aristobulo qui cum a Romana ciuitate ad iudæam fugisset: tentus a Gabinio: rursus captiuus transmissus est. cap. xiii. car. cxiii.
 De Crassi successoris Gabini contra parthos expeditione & ascensus eius in iudæam: pecuniarū: & templi de populatione. cap. xiiii. car. cxiii.
 Ut Cæsar Aristobulum soluere cupiens: & cum duobus agminibus in iudæam transmittere a Pōpeianis ueneno necatus est. cap. xv. car. cxiii.
 Qualiter Scipio alexandrum aristobuli filium securi percussit. cap. xvi. car. cxiii.
 De expeditione Cæsaris ad ægyptum: & quemadmodum auxilium ei Hyrcanus & antipater dedissent: iudæosq̄ auxiliares ei fecissent. cap. xvii. car. cxiii.
 Quemadmodum antipater cū bene pugnasset: amicitia Cæsaris acquisiuit. cap. xviii. car. cxiii.
 Ut Cæsar antipatro tutelam iudææ credidit: & epistolæ cum senatuscōsulto de amicitia iudæorum directe sunt. cap. xix. car. cxiii.
 Qualiter antipater filiis suis Hyrcano & Herodi gubernationē habēdā pmisit. cap. xx. car. cxv.
 Quēadmodum Sextus Cæsar cognatus magni Cæsaris dona cœpisset ab Herode duce Galilææ & maximum eum inferioris Syriae principem ordinauit. cap. xxi. car. cxv.
 Ut Cassius defuncto Cæsare cum contra iudæam ascendisset: & prouinciam deuastasset septingēta talenta ab eis exegit: & qualiter Herodes circa pactionē pecuniæ Cassio studiosus apparuisset: & mors Malchi: qui contra Herodem seditionem excitauit. cap. xxii. car. cxvii.
 De morte legatorum iudææ: qui cum ad Antoniū post uictoriam Macedonicam: in Syriam uenissent: indignantem inuenerunt: q̄ Herodem accusarent. cap. xxiii. car. cxviii.
 De expeditione Parthorum contra Syriam: per quam Aristobuli filius Antigonus regno restituitur. cap. xxiiii. car. cxviii.
 Quemadmodum Herodes cum Romam uenisset: multasq̄ pecunias promisisset: & a senatu uel Cæsare rex iudææ pronunciatus est. cap. xxv. car. cxix.
 De nauigatione Herodis ab Italia in iudæam: pugnaque contra Antigonum: militiaque Romana: & Sylano duce. cap. xxvi. car. cxix.
 Quēadmodū Hierosolymā Sossio uel Herode obsidētibus: antigonus interiit. cap. xxvi. car. cxxi.
 ¶ Incipit Liber. XV.
 ¶ Qualiter capta ciuitate per Sossium & Herodem: Antonius quidem Antigonum in Antiochia interemerit: Herodes autem quadragintaquinque ex amicis illius primates Hierosolymorum reuersus extinxerit. cap. i. car. cxxi.
 Quomodo Hyrcanus primus rex iudæorum: & princeps sacerdotum a Parthorum rege Arsace dimissus: ad Herodem reuersus est. cap. ii. car. cxxi.
 Quemadmodum Herodes aristobulum uxoris suæ Mariannæ fratrem: principem sacerdotum ordinauit: & paulopost occidit. cap. iii. car. cxxii.
 De Cleopatra: ut iudæorum & arabum regnis insidiata: partem eorum ab antonio postulauit: & ad iudæam peruenit. cap. iiii. car. cxxiii.
 Quemadmodum Herodes debellasset aretham tempore quo antonius a Cæsare in antiochia pugna deuictus est. cap. v. car. cxxiii.
 De terræmotu per iudæam facto: & internitione hominum uel iumentorum: & de sermone Herodis quem ad iudæos de instauratione belli contra arabas fecit. cap. vi. car. cxxiiii.

Quēadmodū Herodes necessario pfecturus ad Cæsare uictorē: hyrcanū extinxit. c. vii. car. cxxiiii.
 Qualiter a Cæsare regnum accepisset: cui per Syriam in ægyptum eunti aduersus Antoniam &
 Cleopatram susceptionem parabat. cap. viii. car. cxxv.

Quemadmodum Herodes cū in ægyptum puenisset a Cæsare multipliciter honorat: & de inter-
 fectione uxoris suæ: uel aliq̄ de genere Hyrcani: & de miris constitutionibus: construct. onibus ad
 inuentionibus more gentilitio: quibus corrupit legem iudaicam. cap. ix. car. cxxv.

De fame p iudæā & Syriam facta: & ut seruauit populos & ciuitates Herodes: & rursus mira & cla-
 ra opera eius seu fœlicitas: & de Esseno quodā qui diuinationis habuit notitiam. cap. x. car. cxxvii.

Qualiter templum post sexcentos annos deposuit: & aliud duplum condidit. cap. xi. car. cxxviii.

Incipit Liber. XVI.

Quēadmodū Herodes filios suos alexandrū & aristobulū de Roma in domū suā reduxit: qui
 reuersi: uindicare cogitabant mortē matris suæ in Salome & cæteris quoꝝ accusatione mater eorū
 dānata fuit: & quia pater eorū hoc dissimulans: uxores nobilissimas eis iunxit. cap. i. car. cxxix.

Qualiter Herodes ad Agrippam ueniens: inuitauit eum ad iudæam uenire: & profectio Agrippæ
 ad Oniam. cap. ii. car. cxxix.

Quod herodes multis nauigationū circuitionibus secūdo uenit ad Agrippam. cap. iii. car. cxxix.

Interpellatio iudæorū ad agrippā i Onia p̄te herode: de qbus Græcos accusabāt. c. iiii. car. cxxx.

Quemadmodum agrippa confirmauit eis leges: Herodesq; ad propria rediit. cap. v. car. cxxx.

Qualiter allocuturus est herodes Hierosolymitas: & quartum partem eis fiscalium preteriti anni
 concessit. cap. vi. car. cxxx.

Vt perturbatio domus Herodis facta est: Alexander & aristobulus filii herodis indignationem
 habentes aduersus Salomen sororem regis: & Ferora fratrem eius: propter mortem matris suæ: & il-
 li contra maliuolis in eos accusationibus utentes. cap. vii. car. cxxx.

Quemadmodum Herodes indignatus filiis alexandro & Aristobulo: præposuit eis antipatrum
 de priuata uxore genitum: ipsos autem ad Cæsarem deducens accusauit. cap. viii. car. cxxx.

De Alexandri satisfactioe coram Cæsare: & reconciliatione cum patre. cap. ix. car. cxxx.

Quemadmodum Herodes celebrauit quinquennale certamen in honorem Cæsaris: & mira uel
 clara opera eius. cap. x. car. cxxx.

Oppressio iudæorum per asiam & Libyam: & legatio ipsorum pro hoc ad Cæsarem: exemplar quo-
 que Cæsaris & agrippæ: quod pro ipsis ciuitatibus scripserunt. cap. xi. car. cxxxii.

Quemadmodum egens herodes pecuniis: descendit ad sepulchrum dauid: & terrore imaginum
 terribus tumulum desuper statuit: & rursus de perturbatione magna domus herodis: qua etiam alex-
 andrum filium suum iecit in uincula. cap. xii. car. cxxxii.

Vt archelaus rex Cappadociæ reconciliauit alexandrum patri: & ipse in Cappadociam: Herodes
 autem Romam profectus est. cap. xiii. car. cxxxiii.

Discessio habitantium Traconem a regno herodis & uastatio p duces eius: & de transfugis qui
 de Tracone puicia ad arabia recesserūt: quos recepit sylleus pcurator regis arabia: c. xiiii. c. cxxxiiii.

Qualiter herodes a Roma reuersus in arabiam transfugas postulabat: quos cum non obtinuis-
 set exercitum contra eos produxit: arabas quoque debellauit. cap. xv. car. cxxxiiii.

Quemadmodum sylleus accusauit coram Cæsare herodem de incursione quam in arabia fece-
 rat & q̄ indignatus Cæsar dura uel grauia rescripsit ei: quare herodes placare uolens Cæsarem: mi-
 sit romam Nicolaum damascenum. cap. xvi. car. cxxxiiii.

Criminationes Euryelis Lacædemonii contra filios ad patrem Herodem: & quia ligasset eos
 pater: & ad Cæsarem scripsisset. cap. xvii. car. cxxxiiii.

Vt per Nicolaum accusatione liberatus herodes est apud Cæsarem: Sylleus autem accusator he-
 rodis morti adiudicatus est. cap. xviii. car. cxxxv.

Qualiter Cæsare præte pbete: cōcilio i Beryto habito accusauit filios herodes. cap. xix. car. cxxxv.

Mors iuuenum & sepultura corporum eorum in alexandrio. cap. xx. car. cxxxvi.

Incipit Liber. XVII.

Qualiter Antipater odio hitus est ab oī gēte pp interfectionem fratrum suorum. cap. i. car. cxxxvi.

Qualiter Herodes rex filios Alexandri & Aristobuli filiorum suorum adoptans: filiam Feroræ il-
 lis desponsauit & antipatri: & qualiter antipater persuasit patri desponsationem in suos transferre fi-
 lios: & qualiter Herodes aduersus Traconitas uolens munitus existere: Zamarim iudæum qui de
 Babylone discesserat: & in antiochia degebat euocans ibi constituit: & utebatur illo opposito ad-
 uersus Traconitas. cap. ii. car. cxxxvii.

Qualiter Antipater oblectabatur eos qui circa Feroram erant: uolens per illos insidiari patri &
 qualiter agnoscens soror regis Salome clam denunciauit fratri: & de interfectione Pharisæorum re-
 gi aduersantium. cap. iii. car. cxxxvii.

Qualiter rex Herodes præcepit fratri suo Feroræ: ut excluderet uxorem suam: aut eius regno

DE BELLO IYDAICO TABVLA

discederet: & qualiter antipater suspectus patri factus timens eū scribebat amicis in Roma: ut scriberent patri eius ac persuaderent: ut mitteret eum ad Cæsarem cum pecuniis quod persuasum est Herodi filiumq; transmisit: & de morte Feroræ fratris Herodis. cap. iiii. car. cxxxvii.

Accusatio uxoris Feroræ a filiis Feroræ: q; ueneno perisset: & qualiter Herodes exquirens reperit contra se uenenū patū a filio antipatro: & pscrutatus antipatri cognouit insidias. cap. v. car. cxxxviii.

Nauigatio antipatri de Roma ad patrē: & qualiter a Nicolao Damasceno Herodis amico fuerit accusatus: p̄sidentibus in iudicio Varone q̄ntilio & ip̄o Herode cū amicis utrorūq; in quo iudicio antipater multifarie cōuincit de facta conspiratione in patrē in tantū ut uenenū patri a filio p̄paratū: in mediū p̄ferret qđ ad expimētū iussu Varonis bibēs unus dānato: statū morit. cap. vi. car. cxxxviii.

Herodes antipatrū filiū misit in uincula: & legatio missa ab herode ad Cæsare de filio. c. vii. car. cxli.

De ægritudine Herodis: & seditione iudæorū: & q̄a desperans oēs optimates iudæorū p̄cepit occidi in hora mortis suæ & quia tpe illo deportatæ sunt ei litteræ ab legatis ad Cæsare missis: habentes dānationem antipatri in arbitrio eius & uoluntate esse positam: & quia inualecente ægritudine malum purgans: cultro se interemisset si præuentus non fuisset. cap. viii. car. cxli.

Qualiter antipater putans Herodem defunctū locutus fuerit custodi corporis de dimissione suas & propter hæc antipatri peremptio. cap. ix. car. cxlii.

Testamentum Herodis ad Cæsarem: & distributio inter eius filios: & qualiter archelaum præfecit deinde mors ipsius. cap. x. car. cxlii.

Epistola Herodis ad exercitum: & admonitio fidei seruandæ circa filium eius archelaum qui statim eleuatur in regnum. cap. xi. car. cxlii.

Sepultura Herodis in Herodio castello: & fauor archelai regis ad populum: & populi ad ipsum. cap. xii. car. cxlii.

Qualiter populus seditionem mouit aduersus archelaum in festiuitate azymorum: & qualiter archelaus tria milia ex eis interemit: ipse uero nauigauit ad Cæsarem: credens regnum Philippo fratri suo. cap. xiii. car. cxlii.

Qualiter archelao Romam ascendente: Sabinus qui erat in Syria Cæsaris curator ascendit in hierosolymam uolenter expetens herodis pecunias & castella a curatoribus archelai. c. xiiii. car. cxlii.

Qualiter persuaserūt curatores populo arripere arma: & occidete Sabinum uel Romanum exercitum in antonia constitutum. cap. xv. car. cxliii.

Qualiter Cæsar testamentum Herodi confirmauit: seruans filiis eius testamentum: & diuisio regni iudaici in Terrarchias. cap. xvi. car. cxlv.

De eo qui se mentiebatur esse alexandrum Herodis filium: & qualiter fictio ista depræhensa sit: inuestigante Cæsare: & pœna qua multatus est. cap. xvii. car. cxlv.

Qualiter archelaus accusatus est a iudæis apud Cæsare: quem Cæsar indignatus: regno priuauit: & trusit in exiliū apud Viennā galliæ: & somniū uisum archelao & Glaphyræ. cap. xviii. car. cxlvj.

Incipit Liber. XVIII.

Qualiter Cyrinus a Cæsare destinatur ut Syriam iudæamq; censeret. cap. i. car. cxlvi.

Qualiter Copinius ex equestri ordine missus ē in iudæā: & quia Cyrinus uenit in iudæā uniuersorū dep̄daturus substantias: & archelai redditurus pecunias: & quia iudæi moleste ferētes: tādē p̄suadente lozaro pontifice passi sunt descriptionē fieri substantiarum suarū. cap. ii. car. cxlvi.

Qualiter iudas gaulonites: & quidam alter persuaserunt multitudini: ne suas describi substantias paterentur. cap. iii. car. cxlvi.

Qualiter populi eorū cōsecuti: seditiōes & bella ciuilia: seu latrocinia exercuerūt. c. iiii. car. cxlvi.

Quaræ sint hæreses philosophorū apud iudæos: uel q̄libus teneant legibus. cap. v. car. cxlvii.

Qualiter herodes philipp⁹ ciuitates in honorē Cæsaris fabricauerūt: & q̄liter Samaritæ ossa mortuorū in tēplo iactantes cū festitas azymorū imineret populū reddidere pollutū. cap. vi. car. cxlvii.

Mors Salomæ sororis herodis quondā regis iudæorū: mors et augusti: romanorū secūdi impatoris. Successio Tyberi Cæsaris sub quo p̄otius pilatus mittit in iudæam. cap. vii. car. cxlvii.

Qualiter pontius Pilatus uoluit latenter intromittere in Hierosolymam statuas Cæsaris cognoscens autem populus seditionem aduersus illum commouit: donec illas ab Hierosolymis in Cæsaream transmitteret. cap. viii. car. cxlviii.

DE IESV CHRISTO. cap. ix. car. cxlviii.

De facto quod contigit Romæ in templo Isis: & quæ iudæis per illud tempus Romæ prouenerint omnibus urbe expulsis per Tyberium: & de seductione samaritici populi: uel oppressione eius p̄ pontium pilatum. cap. x. car. cxlviii.

Accusatio samarcorū aduersus pilatum apud Vitelliū: & qualiter Vitellius Romam eū ad Cæsare ire compulit: ut ibi rationem eorū quæ contigerant redderet. cap. xi. car. cxlix.

Vitellius ascendens Hierosolymā: magnificus ac munificus extitit in populos: & q̄liter Tyberius Cæsar scripsit Vitellio: ut amicitias cōponeret cū artabano p̄thorū impatore. cap. xii. car. cxlix.

Mors Philippi fratris Herodis iunioris: & qualiter Tetrarchia eius dispensationi syriæ: regiminiq;

coniuncta est: & de simulatione quæ contigit iter arethæ petræû & herodem: quia eiecit herodes filiã arethæ: quam duxerat uxore: amore captus herodiadis: quã subintrodixit loco uxoris: & quia Tyberius: puocatus scriptis herodis mādāt: Vitellio aduersus arethã pugnare. cap. xiii. car. cxlix.
 De Ioanne baptista ab herode passo: & Vitellii præparatio in pugnam aduersus aretham secundũ scriptis ei Tyberius: & quia Vitellius ascendens hierosolymam fauorabiliter suscipitur a populo descriptio quoq; succincta de uniuersa maioris herodis prosapia. cap. xiiii. car. cxlix.
 Multiformis calamitas & infœlicitas quæ prouenit agrippæ: adeo ut apprio libetto Romæ accusatus: & conuictus in uincula a Tyberio sit iniectus mors Tyberii: successio Caii: solutio agrippæ de captiuitate: & coronæ impositio per Caium. cap. xv. car. cl.
 Qualiter herodes Tetrarcha ueniens Romam: accusatus fuerit ab Agrippa: & in exilium missus cū Herodiade. cap. xvi. car. cliii.
 Seditio iudæorũ & gētiliũ i alexãdria cōstitutorũ & legatio utrorũq; ad Caiũ. cap. xvi. car. cliii.
 Accusatio iudæorum ab Appione legato patris alexandrinorum propter quod statuam Cæsaris non haberent. cap. xviii. car. cliii.
 Qualiter iratus Caius: mittit Petronium ducem ad Syriã cū huiusmodi mandatis: ut congregata manu pugnaret cum iudæis: si molent eius suscipere simulachrum. cap. xix. car. cliii.
 Pestis quæ contigit iudæis in Babylonia cōstitutis p asineũ & anileũ fratres. cap. xx. car. cliiii.

Incipit Liber. XIX.

Qualiter Caius Cæsar insidiis a Cassio Chærea extinctus est. cap. i. car. clvi.
 Qualiter Claudius patruus eius coactus a militibus suscepit imperium: & seditio senatus & populi ad inuicem: & utriusq; partis. cap. ii. car. clx.
 Legatio regis agrippæ ad senatũ: & q̄liter cōsequētes milites q̄ erāt cū senatu: ad claudiũ trãsire: & de morte chereæ seu aliorum Caii interfectorũ: ipsi quoq; Claudio repugnantium. cap. iii. car. clxi.
 Qualiter Claudius Cæsar reddit agrippæ omne regnum paternum: adiciens etiam illi Lysaniæ tetrarchiam: & libertas iudæorum: quæ prouenit eis sub Claudio: cum prius amississent eam sub caio nauigatio quoque regis agrippæ in iudæam. cap. iiii. car. clxii.
 Epistola Publii Petronii rectoris Syriæ ad doritas pro iudæis: & q̄liter rex agrippa hierosolymorũ muros locupletius construens: studium suum imperfectum dereliquit: prohibente Cæsare: qui opus ipsum suspectum habuit. cap. v. car. clxii.
 De honore quo Berityos honorauit: & de aduētũ regum ad ipsũ i citate tiberiada. cap. vi. car. clxiii.
 Qualiter processit de ciuitate cum regibus in occursum Marci: præsidis Syriæ uel quali modo uitam finierit: cum non dedisset honorem deo: populo sibi attribuentem honores diuinos & non humanos in theatris: quare confestim sensit plagam dei. cap. vii. car. clxiii.
 Mortuo rege agrippa: Cæsarienses uel Sebasteni indecenter blasphemabant defunctum: statuas quoque filiarum eius diripientes: contumeliose tractauerunt. cap. viii. car. clxiii.
 Post mortem Agrippæ: Claudius Cæsar Cuspium Fadum mittit p̄fectũ in iudæam: cui est iungit ultio exercēda in Cæsariēses: & Sebastenos pro defuncti Agrippæ contumeliis. cap. ix. car. clxiiii.

Incipit Liber. XX.

Quemadmodum Claudius post Agrippæ mortem: in Syriam misit successorem Marso Cassium Longinum: & quia Fadius missus procurator iudææ indignatus iudæis qui transfluum erant positi: quia præter uoluntatem suam contra Philadelfenos arma sumpserunt: tres uiros priores ipsorum compræhendens: unum occidit: duobus fugam immisit: & de Ptolemæo principe latronum ad eum deducto & occiso. cap. i. car. clxiiii.
 Quia Fadius procurator iudææ: & Cassius longinus præses Syriæ præceperunt iudæorum primoribus ut talarem tunicam & pontificalem uestem in Antonia constituerent sub potestate Romanorum sicut & prius. cap. ii. car. clxiiii.
 Quomodo Claudius Cæsar rogatus ab Agrippa senioris Agrippæ filio: concessit iudæis petitiones ipsorum: & Fado rescripsit. cap. iii. car. clxiiii.
 Quemadmodum Herodes frater Agrippæ defuncti petiit a Claudio potestate templi & sacerdotum ordinationem: & impetrauit. cap. iiii. car. clxiiii.
 Quemadmodum Helena Adiabenorum regina & eius filius Iazates solennitates & ritus zelati sunt iudæorum. cap. v. car. clxiiii.
 De fame quæ apprehendit ciuitatem Hierosolymorum: & mitigata per Helenam reginam Adiabenorum & eius filium Iazatem qui de paganismo conuersus fuerat in iudaismum: & de Artabano rege Parthorum. cap. vi. car. clxy.
 De Mago quodam q̄ prophetã se esse asserens plurimos iudæorum seduxit. cap. vii. car. clxvi.

DE ANTIQVITATIBVS TABVLA

Quomodo Tyberius Alexander in Iudæam directus administrator: filios Iudæ galilæi populam seducendo occidit. cap. viii. car. clxyi.

Quomodo Tyberio Alexandro Cumanus successit in Iudæa: & quæ defuncto herode fratre regis agrippæ defuncti: Agrippa iuuenis eius hūit principatū. Cæsare sibi claudio cōcedere. cap. ix. car. clxyi.

Quia aduentu Cumanus præsidis in iudæam a Cæsare destinati: sub eo multi usque ad. xx. milia iudæorum perierunt quarta die azymorum. cap. x. car. clxyi.

Seditio iudæorum contra Samaritas: & quia multi iudæorum extincti sunt per Cumanum adiuvantem Samaritas. cap. xi. car. clxyi.

Quia Numidius quadratus Syriæ præses audiens hæc: & ascendens in iudæam primates iudæorum atque Samaritanorum Romam iussit ascendere: pariter & Cumanum & Celerem: ut Claudio Cæsari deberent ex his quæ fuerat gesta reddere rationem: & quæ quosdam iudæorum ipse puniuit. cap. xii. car. clxyi.

Quia Claudius audiens inter eos: iudæos quidem absoluit à culpa: rogatus ab Agrippa rege: Cumanum uero exilio deportauit: Celerem autem millenarium & Samaritanorum primates morte multauit. cap. xiii. car. clxyi.

Felix mittitur procurator in iudæam: & quæ præsertim adiecta sit agrippæ regi per Claudium. cap. xiiii. car. clxyi.

Moritur Claudius cui successit Nero quæ matrem uxorem & alios multos generis sui interfecit. cap. xv. car. clxvii.

Quia felix missus in iudæam: & inueniens provinciam a latronibus nimis afflictam: prospexit ut illis interemptis: pacem tribueret regioni: principem uero latronum Eleazarum uinctum direxit ad Cæsarem & de morte Ionathæ pontificis. cap. xvi. car. clxvii.

Quia ueniente ægyptio malefico: & multis iudæorum ab eo seductis: Felix aggressus eos multos occidit. cap. xvii. car. clxvii.

Quemadmodum iudæos & Syros pro æquitate ciuilitatis in Cæsarea seditiose concertantes: Felix compefcuit. cap. xviii. car. clxvii.

Quomodo Portio Festo in iudæam missus pro successione Felicis: contigit provinciam sicariis commoueri. cap. xix. car. clxvii.

De porticu interiore templi: & quemadmodum eam exaltauerat iudæi: & quia Festus ob hoc indignatus iussit opus destrui: sed iudæis rogantibus: concedi sibi ob hoc legatos mittere ad Neronem: concessit miserant nuntios: quos audiens Nero: ueniam gesti operis condonauit: & ædificium manere permisit: & quia moriente in iudæa Festo: successor uenit Albinus. cap. xx. car. clxviii.

Quia sub eo a nece provincialium sicarii cessauerunt. cap. xxi. car. clxviii.

Quia Florus ueniens Albino successor: tantis malis iudæos affecit: ut eos ad arma contra Romanos uenire compelleret. cap. xxii. car. clxviii.

¶ Iosephi Mathathie filii hebræi genere sacerdotis ex hierosolymis de antiquitate iudæorum contra Appionem grammaticum alexandrinum. liber. i. car. clxix.

¶ Phlaurii Iosephi de antiquitate iudæorum ad Epaphroditum. liber. ii. car. clxxv.

¶ Explicit Tabula Antiquitatis Iudaicæ.

¶ Rubricæ nuper editæ super libro Iudaico per magistrum Franciscum Macærata ordinis minorum.

¶ Incipit Liber primus.

Valiter Antiochus quæ cum Ptolemæo sexto in Syria bellum gerebat superauit ciuitatem munitionissimam: templa spoliata occidit omnes ex optimatibus: deinde superato Bachide proposito præsertim diis antiochi per Mathathiam: & occiso: exactisque ducibus Antiochi ex finibus iudææ & mortuo antiocho: filius antiochus nocte congregatis militibus iudæam itaque inuadit & superato Iuda primo natu ex filiis Mathathie & interfectis multis ex iudæis Hierosolymam est profectus: & ibi relictis præsertim in Syria reliquos milites ad hyemandum traducit. cap. i. car. clxxxiii.

Post discessum antiochi Iudas cum ducibus eius congregatis & tandem superato & mortuo. cap. ii. car. clxxxiii.

Ionathas frater iudæ reconciliatur antiocho: sed insidiis antiochi captus: & iratus antiochus quia a Symone fratre Ionathæ fuisset superatus Ionathan interfecit. cap. iii. car. clxxxiii.

Simon frater ionathæ itaque gerit bellum cum antiocho quo superato ob hoc pontifex creatur: sed insidiis Ptolemæi generi sui captus moritur: capta coniuge cum duobus filiis Simonis Hyrcanus tertius filius honorem patris defendens diu cum Ptolemæo bellum gessit & ob misericordiam matris: & fratrum tantum distulit ut annus feriatu ueniret: quo licebat dimitti bellum. cap. iiii. car. clxxxiii.

Antiochus iterum iratus propter ea quæ passus est a Simone irruit in iudæam contra iohannem dictum hyrcanum quem trecentis talentis placauit. cap. v. car. clxxxiii.

Iohannes dictus Hyrcanus inuento tempore uindictæ quæ Antiochus bellum gerebat contra Medos: perrexit contra ciuitates antiochi & multas occupauit. cap. vi. car. clxxxiii.

Gentiles ob inuidiã in Ioannẽ cœperũt agere seditionem qui tandem deuicti sunt: & ipse rebus administratis per triginta tres annos moritur relinquens filios post se: hic princeps pontifex & propheta fuit: prædixit filios duos maiores non regnatos. cap. vii. car. clxxxiiii.

Aristobulus succedit in regnum patri: contendit cũ matre quia eam dominã rege reliquerat Ioannes: ipsam fame necauit deceptus uerbis matris suæ fratrem Antigonũ interficere fecit: hoc audito tanto merore confectus ut tandem moreretur. cap. viii. car. clxxxiiii.

Alexander frater aristobuli rex constituit: occidit fratrem pugnat cum Ptolemæo: occupat bona Theodori a quo oĩa recuperant: & fere decẽ milia Iudæorũ interficiunt: multas ciuitates occupat: cõgredit cũ Obedio rege arabũ a quo superato exercitu: uix solus euasit: Hierosolymam petit nititur redire in gratiam cum subditis quos nullo modo sedare potuit. cap. ix. car. clxxxiiii.

Iudæi petunt auxilium demetrii qui superat prælium: sed timore perterritus quia sex milia ex Iudæis se contulerant ad alexandrum discessit Messalim ciuitatem deuastat: mulieres earumq; filios coram matribus necabat: qua impietatis perterriti octo milia Iudæorum profugiunt eadem nocte in iudæam. cap. x. car. clxxxiiii.

Bellum gerit antiochus frater Demetrii cum Alexandro qui licet oppida multa diremisset & multos occidisset: non potuit tamen antiochum arcere: sed per regem arabum tandẽ deuictus est: Alexander in iudæam reuertitur qui moriens uxori reliquit principatum: hæc declarat filium hyrcanũ pontificem aristobulum uero regẽ. hic fraude multos sibi deuiciens matre morbo laborãte castella multa occupat. mater uero miserata: Hyrcanũ coniugem & filios aristobuli carceribus conclusit: interea moritur alexander: reconciliat hyrcanus & aristobulus. cap. xi. car. clxxxv.

Antipater hortat hyrcanũ ut impiũ repetat ad regem arabia accedunt p auxiliis & aristobulum uadũt & supant mortuosq; esset nisi dux Romanorũ soluisset obsidionẽ. cap. xii. car. clxxxv.

Aristobulus prosequitur & resarcitis copiis congressus cum Hircano occidit supra sex milia eorũ: Antipater & Hyrcanus ad Pompeium qui tunc erat in Damasco accedunt ut restituat Hyrcanũ: Pompeius cum exercitu ad fines iudææ peruenit. Aristobulus alexandrium confugit: Pompeium alloquitur paccato Pompeio pollicitationibus: audita morte Mithridatis perrexit Hierosolymã: decepit Pompeium. eo q; ex promissis nihil est factum: iratus Pompeius aristobulum in custodiam collocat & ad ciuitatẽ tentat accedere ut euertat. cap. xiii. car. clxxxv.

Hæsitante Pompeio quomodo urbem caperet orta est seditio inter eos qui in ciuitate erant denique uicta est pars Aristobuli receptis Romanis in itis consiliis cum Hyrcano quomodo aliam partem quæ in locum tutissimum confugerat caperet tandem sine consilio & auxilio Pompei: nihil esset factum. cap. xiiii. car. clxxxvi.

Tentans p̄peius locũ inuadere tertio mēse uix turrim unã euerferat. cap. xv. car. clxxxvi.

Faustus Cornelius muros primus ascendit multi occidunt multi ex muris se proiciunt: Pompeius cũ suis comitibus ingreditur: in templum ingressus neminẽ nisi pontificem uidit p̄cepit q; nihil aufereretur: postero die solẽnia celebrauit: Hyrcanũq; pontificẽ declarauit: Pompeius uero cũ Scario ducens Aristobulum Romã profectus est. cap. xvi. car. clxxxvi.

Scarius in arabiam proficiscitur patitur multa ob asperitatem locorũ: alexander aristobuli filius interim iudæam populatur timet Gabiniũ: p̄pterea loca arabia munit: Gabinius p̄misso Marco Antonio adiunctis aliis obuam sit alexandro coactus alexander congredi cum Gabinio: uictus effugit Gabinius restaurat loca: perterritus alexander legatos ad eum misit pollicẽs sibi omnia castella quæ ipse Gabinius eruit funditus. cap. xvii. car. clxxxvi.

Gabinius Hierosolymam deducto Hyrcano reuertitur Aristobulus interim parato exercitu alexandrium occupat: sed tumultu Romanoꝝ in Machærunta confugit sed tandem capitur & ad Gabiniũ perducitur: alexander interim iudæam reduxit in discessionem: Romanos multos trucidare decreuerat Gabinius concordiam peruasit sed certantibus ipsis alexander fugatus disperiit: Gabinius hierosolymam reuertitur. cap. xviii. car. clxxxvii.

Crassus succedit Gabinio: suscipit Syriam: auferit aurũ tẽpli: perit transgresso Euphrate: Cassius Syriam deffendit: occidit Pisilaum colligentẽ seditiosos aristobuli. cap. xix. car. clxxxvii.

Antipater ex Arabis coniugem suscipit: sociat sibi regem arabum per affinitatem bellum uult gerere cum aristobulo: Cæsar mittit e roma aristobulum solutum uinculis in Syriam: perit ueneno & alexander eius filius occiditur: Ptolemæus auferit Antigonum & eius sorores a coniuge aristobuli: & minorem sibi coniugio copulat: Antipater mortuo Pompeio contulit se in clientelam Cæsaris & mitridates cum antipatro uictores fiunt: & Pompeius tandem gratia antipatri pontificatum confirmauit Hyrcano. cap. xx. car. clxxxvii.

Antigonus corã Cæsare crimãbant antipatrũ: sed Cæsar cognitis meritis antipatri hyrcanũ confirmat & cuius uellit dignitatis p̄ponit adoptionem: declarat ur procurator iudææ: sedat iudæã hyrcanũ reddit in gratiam populis tandem phaselũ filium maiorem p̄posuit territorio hierosolymorũ: herodem minorem natu curatorem Galilææ: q; Ezechiam deprehendit cum multis aliis ex hoc cognitus est Sexto Cæsari propinquo magni Cæsaris. cap. xxi. car. clxxxvii.

DE ANTIQVITATIBVS TABVLA

Compellitur Herodes ab Hyrcano qui eum tam gloriosum euasisse oderat ut ad eum accedat ipse uero persuasus uerbis multorum qui inuiderant Herodi accersiri fecit: sed recessit Herodes non paratus obedire: Concitatur Hyrcanus iterum contra Herodem sed Herodes declaratur a Sexto Cæsare dux militum in Syria: Herodes Hyrcanum cogitat ex regno pellere sed uerbis patris & fratris mitigatur.

cap. xxii. car. clxxxviii.

Oritur discordia inter romanos & ob diuturnitatem belli uenit Marcus successor Sexti Cæsaris qui mortuus fuit a Cæcilio Basso fauore Pompei.

cap. xxiii. car. clxxxviii.

Tempore quo Marcus fit successor Sexto Cæsari: Cassius Syriam petit: exactiones imponit: irascitur contra Malichum eius exactorem: Herodes fit carus Cassio: præficitur procurator Syriæ: Cassio cedente a Syria oritur seditio Hierosolymis Felix quidam uolens uindicare necem Mallii fratris congredditur cum Herode: Herodes potitur uictoria: Accusatur Herodes Antonio interfecto Cassio: pecunia eum pacauit ueniunt legati Antiochiæ centum uiri contra Herodē & Hyrcanum Messalla defendente eos: terrarchas ambos declarat Antonius: legatos carceri cōpellit: maior tumultus fit Hierosolymis bellum gestū est cōtra alios legatos ab Antonio ita ut multos occidisset: Barzaphranes concitans iteꝝ Pacorum contra Hyrcanū: tandē ab Herode multi obruncant die pentecostes in ciuitate ortū est bellum ita ut multi occisi ab Herode: multi fugati.

cap. xxiiii. car. clxxxviii.

Admittitur arbiter pacis Pacorus: simulans Pacorus uolebat Antigonom adiuuare: cognitis insidiis nulloq; ministro ad necem Herodis qui noluit admittere habens hmōi suspectos: audito q̄ Phaselus frater eius fuisset corruptus ad Idumæam nocte p̄git: cognitus a barbaris cogitur recedere præmissa matre & fratribus: ad Masada properabat decertans cum illis potitur uictoria: Iosepus frater Herodis obuiam Herodi ueniens ex Idumæa fuit paucis ex carissimis receptis alios dimisit: parti Hierosolymam ueniunt: constituunt regem Antigonū: Hyrcanū & Phaselū uerberantes: dentibus auricularum truncat Antigonus ne possit esse pontifex: Herodes cognita morte Phaseli fratris uix euadens Romā peruenit. Creat rex fauore oīum & fauore Antonii & Cæsaris.

cap. xxv. car. clxxxix.

Antigonus inclusos tenet Iosepum & alios qui etiam excentes quandoq; uincebant quandoque aduerso casu reuertebantur: Ventidius iterum festinat Iosepo & aliis ferre auxilium: sed placatus muneribus Antigoni discedit: Herodes ex Italia reuertitur & contra Antigonom sumit exercitum: castris positus declarat populo uenisse bono populi & non recordaturus offensarum: detegitur corruptio Sydonis ab Herode q̄ ipse uinum & oleum & omnia necessaria defferri scripserit in Hiericuntha: herodes occupat ciuitatem & quingenta cacumina montium: committit bellum: uictor reuertitur: herodes multos in speluncis occidit: pater septem filios cum matre occidit qui uolebant fœdus inire cum Herode: & septem etiam desuper occidit: reuertitur in Samariam contra Antigonom dimisso Ptolemæo præposito qui ab eis occiditur: occisis multis per herodem fertur q̄ Iosepus eius frater in iudæa frangitur & moritur in Galilæa se confert: uulneratur Herodes: municipia multa occupat: in fugam uertit aciem inimicorum: ciuitatem ingreditur cladem fecit ex illis magnam: sed propter hęc mis asperitatem non potuit Hierosolymam applicare: interim uxorem ducit & i Hierosolymam petit. iterum oritur discensio in ciuitate: Herodes iratus quoscunq; posset occidit: Antigonus ad pedes Cassi prostermitur: Herodes quærit pacare ciuitatem: & studiosos suos facere amicos: Antigonianos neci tradere.

cap. xxvi. car. cxc.

Cleopatra indignata q̄ propinquus nullus ex sanguinitate esse: ad extraneos occupandos se conuertit: moliebatur ut herodes & Malichus interirent per Antonium qui noluit: insidiis periclitatur Herodes: ex hoc recreati Arabes pugnam repetunt: fugant militem herodis: ulciscuntur Arabes: inirent alia calamitas occurrit herodi scilicet: terremotus infiniti ut triginta milia hominum interirent: incitatur hoc magis arabes: Herodes hortatur suos ad resistendum facto sacrificio congregatur & potitur uictoria: desideratur patronus illius gentis adiit Cæsarem herodes conquerens de Antonio: Herodem regem instituit & diadema imposuit in ægyptum proficiscitur Cæsare: & mortua Cleopatra & Antonio regnum auxit herodi: procurator Syriæ instituitur: constituit templa & multa in honorem Cæsaris fecit & Agrippæ: oritur discordia inter uxores herodis: ira concitatus Mariannem fecit occidere quem ualde pœnituit: irati filii ob matris mortem criminantur apud Cæsarem: Antipater interim succedit in regnum: curat mortem fratrum ex parte Mariannes: conciliat filios Cæsaris patri: non cessat Antipater dolis & simulationibus fratres criminari consilio noueræ illorum: illis nescientibus: Alexander corrumpit amicos regis: intruditur in carcerem: reconciliat Archelaus Alexandrum herodi: Eurycles accusat Alexandrum: uinciuntur filii & separatim custodiuntur: Mittit herodes litteras cum iudiciis ad Cæsarem. Saturninus & Volumnus fiunt duces offocantur tandem in usu herodis: pœnitet herodem mortis filiorum & nepotes amplectitur: & antipater irascit patri herodi: oratur Antipater ab herode ut Romā reuertatur: cōuenit herodes antipatrū priuatur regno & nomine regio: incenduntur uiui sophistæ & qui aquilam demiserunt ex muro: iubet multos ex iudæis occidere: feruntur litteræ a Cæsare de damnatione Antipatri occidit Antipatrum Herodes: moritur Herodes: legitur testamentum de institutione Archelai regis: fiunt exequiæ cū maximo apparatu ab Archelao: sepelitur in castello quod Herodion dicitur.

cap. xxvii. car. cxcii.

Handwritten marginal note in Latin script, partially illegible.

Handwritten marginal note in Latin script, partially illegible.

Incipit Liber secundus.

Archelaus propter turbationes nouas cogitur proficisci Romam: multos occidit die festo qui pascha appellatur. relinquit Philippum procuratorem regni & curatorem familiarium rerum: rationem administrationis reddit Caesari Archelaus: accusatur Archelaus apud Caesarem quod nomine tantum Caesarem ostendisset regem non re ipsa: defenditur a Nicolao Archelaus: & ad pedes Caesaris se prosternit: Iudaei cum relictis ab Archelao congregiuntur: Varus res componit petunt Iudaei ut per iudices res administrarentur: Caesar non annuens his Archelaum tetrarcham fecit in media parte: pollicens regia dignitate donaturum: aliam medietatem regni aliis duobus filiis Herodis dimisit: donauit Caesar aliis muneribus caeteros filios & filias Herodis. cap. i. car. cci.

Iudaeus quidam interim simulat se esse Alexandrum ob similitudinem cum illo Romam uenit cognoscitur a Caesare: patefacit ipse Caesari dolum & fraudem: his ridens Caesar remigum numero iseruit: suorum illius fraudis interfecit: ponuntur quaedam sectae philosophorum & eorum uita. cap. ii. c. cciii.

Decedente regno Archelai Philippus & Herodes antipas regunt Tetrarchias suas: defertur imperium ad Tiberium post mortem Augusti: Pilatus mittitur a Tyberio in Iudaeam: ob imagines Caesaris quas intulit in templa oritur discordia maxima: Caius Caesar uult deus appellari: eius imagines & statuas praecipit erigi: renitentibus illis minatur eis: moritur Caius: Claudius rapitur in regnum: mittit Agrippam ad senatum ut placeat eum esse regem: non admittit curia: remittitur Agrippas ad senatum nuntians pugnam aduersus eos. cap. iii. car. cciiii.

Senatus uadit ad Claudium: offert uictimas deo: ipse donat Agrippam regio patrimonio: moritur Agrippa: Claudius regnum in puincia redegit: & Herodes qui regnabat in Chalcide moritur. c. iiii. car. ccv.

Post obitum Herodis qui in Chalcide regnauit: Claudius Agrippam filium Agrippae regem instituit: Cumanus curam accipit alterius puincia: unde inter Iudaeos oriuntur multi tumultus in die festi azymorum: populus in fugam se conuertit: & propter egressum de constipatione. xxx. milia hominum consumpta sunt. cap. v. car. ccvi.

Insurgunt tumultus latrocinantium: unde quidam per Cumanum capiuntur: libri legis per militem quendam comburantur: accensi Iudaei ex hoc conqueruntur apud Cumanum: adiudicatus est ille ad supplicium ex hoc populus quieuit. cap. vi. car. ccvi.

Conflictus oritur inter Galilaeos & Samaritanos: quidam Galilaeus ad festiuitatem ascendens interficatur: Cumanus ad sedationem mittit praecatores: Hierosolyma audito homicidio uulgius in impetum in Samariam irruit: Cumanus accurrit cum ala militum: multos interfecit principes Hierosolymae praecantur ut ab incepto desistant: Iudaei tandem eorum praecibus acquiescunt. cap. vii. car. ccvi.

Fiunt his temporibus multa homicidia Samaritarum primates accedunt ad Numidium Quadratum: conquirentes de huiusmodi latronibus: conueniunt & nobiles Iudaeorum defendentes: distulit Numidius iudicium: Iudaea uenit: audiens iterum querelas Samaritanorum quosdam percussit securi: quosdam releuauit: Cumanus uidet Romam proficisci: de reddenda ratione administratae puincia apud Claudium: ex Samaritanis tres interficiuntur: Cumanus iubetur ex urbe discedere. cap. viii. car. ccvi.

Nero succedit Claudio: fratrem matrem & uxorem interfecit: ad Histriorum opera se conuertit. cap. ix. car. ccvi.

Aristobuli filius regnat in Armenia: augetur regnum Agrippae residuum Iudaeae Felici creditur: hic Eleazarum deprehendit mittitur Romam cum multis aliis: insurgit nouum genus latrocinantium. scilicet ficiatorum: insurgunt quaedam sectae hominum qui consiliis & hypocrisis homines decipiant. cap. x. car. ccvi.

Aegyptus quidam pseudo propheta congregat. xxx. milia hominum Hierosolymam uult ascendere: Felix cum quibusdam armatis eos depellit & fugat: insurgunt quaedam magi qui tentant reuocare populum a seruitute Romanorum: insurgunt tumultus in Caesaria inter populum scilicet Iudaeum & Graecum: Felix nequies pacare ex utroque nobiles ad Neronem mittit: Succedit Festus Felici qui plurimos latronum interfecit. cap. xi. car. ccvii.

Albinus fit successor Festo qui fauit latronibus: & postea Caestius Florus qui ita se gessit ut multi coacti sint relinquere patriam ob publica latrocinia: & rapinas suas. cap. xii. car. ccvii.

Fit quaestio in Caesarea inter Iudaeos & Caesarienses de Synagoga Iudaeorum quia impediebatur ad illum accessum: Iocundus qui erat praefectus equitum pergebat sedare tumultum: recedunt Iudaei in Nabata cum libris legis primates Iudaeorum ad florem accedunt conquaerentes: quos iubet uiciri propter ablationem librorum legis: ex hoc oriuntur iurgia maxima apud Hierosolymas accusat Florus & eius timore populus effugit: Florus indignatus sedes per tribunali militibus praecipit ut fores uenialium diriperent: unde multi interfecti & spoliati & domus omnium dirute sunt. cap. xiii. car. ccvii.

Rex Agrippa alexandriam proficiscens: inuenit germanam suam Beronicen: uidens iniquitatem militum misit ad florum ut a cede desineret: qui noluit immo peiora operatur uenit Hierosolymam & uota deo exoluit: regina uero Florum precatur. cap. xiiii. car. ccviii.

Multitudo clamat contra Florum: primates sedant multitudinem Florus uidens multitudinem sedatam nouam quaerit insurgere discordiam: multi occiduntur per Romanos sed desperatione du-

Marginal notes in Latin script, written vertically on the left side of the page. The text is partially obscured and difficult to read due to the angle and handwriting. It appears to be a commentary or gloss on the main text.

Etus populus irruit in Romanos: quos expulit ex urbe: uidens Florus nihil posse agere ab urbe digre ditur Cæsariam uenit. cap. xv. car. ccviii.

Florus non cessans: Iudæos apud Cæstium accusat de defectione dirigit tribunus Neapolitanus ad hæc inuestiganda suscipitur a Iudæis benignissime: & conquerantur de Floro cognita in huma nitate Flori: uulgus uult legatos fieri ad Neronem de crudelitate Flori. cap. xvi. car. ccviii.

Aduocat contionem Iudæorum & constituit in suggestu Beronicem germanam rex Agrippa q omnes hortatur Iudæos ad quietem & patientiam dicens hæc non placere Cæsari: neq; eos posse Romanis obsistere: qui toti orbi iam dominantur tandem acquiescit populus: uolensque persuade re ut Floro obediant. quousque successor ueniat. accensa multitudo ex urbe pepulerunt: ipse in re gnum discessit. cap. xvii. car. ccix.

Quidam eo tempore insurgunt & Romanos omnes interficiunt Eleazarus dux militum prohi bet Romanos hostias immolare. Nobiles quidam hortantur ne id fiat: ad Florum destinantur lega ti & ad Agrippam ut cum exercitu ascenderent in ciuitatem: diuiditur ciuitas in duas partes: quidam nobilium & pontificum confugerunt quidam in cloacis latuerunt. cap. xviii. car. ccx.

Quintadecima die mensis augusti fit impetus in Antoniam & omnes obsessos in eo præsidio capi unt: post regem accedunt exurunt turres: precantur Manaimum ut liceat aufugere quibus concedit relictis solum Romanis intus: qui confugiunt in turres regias: illi uero qui cum Manaimo erant: ir ruentes illa loca diripientes stratopedum incenderunt. cap. xix. car. ccxi.

Capitur Ananias pontifex & cum fratre Ezechia occiditur & insurgunt quidam contra Manai mum: nolentes eum regem: interficitur sophista a populo: interficitur Manaimus: per Romanos etiã multi ex Iudæis occiduntur: ita ut Cæsaria uacuata Iudæis remaneat. cap. xx. car. ccxi.

Iudæi diuisi uicos & loca alia inflammauerunt: imensa cædes fit ex Iudæis & aliis: Ciuitates etiam omnes plenæ cadaueribus scythopolitæ cum Iudæis dimicant: clã tamẽ nocte dormiẽtes tertia: eos inuadunt. xiii. milia interficiuntur ex Iudæis & eorũ substantiam diripiunt. cap. xxi. car. ccxi.

Circũfusus Scythopolitis a Iudæis Simon quidam qui multos ex Iudæis quotidie truncauerat educens gladium nullũ hostium interfecit & patrem & matrẽ & filios & uxorem interfecit præ indi gnatione: ne hostiũ q; gloriaret: & seipsum: cædes maxia fit in Scythopoli urbes & populi cõuicini Iudæos oẽs interficiunt: multæ ciuitates aliæ pepererunt eis miseratione motæ cap. xxii. car. ccxii.

In regno Agrippæ insurgit pnicies aduersus Iudæos: Varus multos ciues q; ad Agrippã & Cæsti um uenerant poscendi p̄sidii gratia in itinere occidit: hũc Varũ Agrippa punire nõ audet summouit eum e regione qua procurabat. cap. xxiii. car. ccxii.

Iudæi persuadent romanis ut deserant castellũ: utunt honoribus Iudæi in Alexandria quos Ale xander concesserat conflictus continuus cũ Iudæis & Græcis fit. cap. xxiiii. car. ccxii.

Alexandrini conueniunt ut largitionẽ ad herodem mittant: pmiscetur Iudæi cum græcis in am phiteatro: fit discordia maxima inter eos: Tyberius Alexander cohercuit eos hortationibus qui irru entes Tyberium contumeliis appetebant ille quasi omnes fecit interficere: domos diripere Zabulon ciuitas a Cæstio occupat: diripit domos & loca incendit. cap. xxv. car. ccxii.

Cæstius p̄mittit exercitũ in Ioppẽ q; capit: itẽdit eã & uiros oẽs iterfecit. cap. xxvi. car. ccxiii.

Cæstius mittit Gallum in Galilæam suscipiunt eum ciuitates qui uero non obtemperabant in se quitur & trucidabat: progrediens multa loca inuadit: Iudæi ad diem festum Hierosolymam petier unt: qui auditis milicibus uenientibus: dimissis solennitatibus in Romanos irruerunt: quorum mul tos occiderunt. cap. xxvii. car. ccxiii.

Quærit Agrippa uerbis Iudæos auertere ut disisterẽt: mittit Borcæũ & Phœbũ ad Iudæos: p̄miff Phœbus: Cæstius iducit exercitũ in oppidũ Iudæorũ icenditq; ptẽ ciuitatis. cap. xxviii. car. ccxiii.

Quidam uocabant Cæstium patefacturi portas: q; cogniti proiecti sunt ex muris: Cæstius tentat muros ascendere & inuadere templum: repugnatur a Iudæis: recedit Cæstius & Iudæi insequuntur: dimittit quæ erant impedimento ad fugam: & nisi nox aduenisset totus exercitus periisset nocte au fugit: insequuntur Iudæi: ex Romanis mortui sunt quinq; milia & trecẽti peditũ: ex equitibus non ingenti & octuaginta. cap. xxix. car. ccxiii.

Post fugam Cæstii multi nobilium ex ciuitate fugiunt mittit quosdam ad Neronem nunciatu ros eius miseriam: Qui Cæstium fugauerant reuersi sunt in Hierosolymam: ex Romanis qui supere rant amicos sibi sociant: Eleazarus persuadet populo ut sibi pareat constituantur diuersi diuersis lo cis præfecti: Iosephus unus ex præfectis subditos sibi quærit cõciliare: multos ex illis præponit & præ ficit regionibus galilææ sibi subditæ: munit loca omnia propter Romanos quos timet insurgit qui dam insidiator cum multis qui galileam depopulantur congregat pecunias: cogitabatque diuersa in perniciem Iosephi. cap. xxx. car. ccxiii.

Quidam qui aggressi sunt procuratorem Beronicis & multa abstulerunt: quia Iosephus iussit ut re gibus restituerentur illa: contra eum tumultus maximos parant: accusantes eũ esse proditorem irru unt in eius domum: quærit placare illos uerbis: præualet aduersus eos: Ioannes quidã fraudẽ molit contra Iosephum insidias: cognita fraude ut de iniuria uendicaret accedit cũ militibus ad Ioannem

hic autē emissis armatis iussit eū interfici : aufugit in lacū : resumptis uiribus Ioannes cogit aufugere
tentat aliud genus insidiarum aduersus iosepum. cap. xxxi. car. ccxv.

Deseritur iosepus a suis : quos ipse punit : euocans oēs primates & astutia quadam utens scaphis
ducens secum in Tarichæas cuidam clamanti Clito noīe iubet manus abscidi ipseq; sibimet dexte-
ram truncauit timore perterritus. cap. xxxii. car. ccxy.

Incipit Liber tertius.

Sentiens Nero res gestas non prospere indignatur : mittit Vespasianum in syriam ad regendos
exercitus & ulciscendos iudæos rebellantes tandem ex iudæis .x. milia perimuntur : non cessant iu-
dæi uerum ascalonem petunt : sed antonius positus insidiis qua erant transitori super octo milia inter-
ficit cæteri aufugiunt : Niger unus ex ducibus iudæorū in turrim se recipit quem Antonius succedit
ille uero saltu demissus euadit : uidentes iudæi illum gaudent q̄ dei prouidentia dux eorum impo-
sterum sit seruatus. cap. i. car. ccxyi.

Vespasianus Antiochiam cum exercitu uenit : Agrippam offendit fert opem Sephoris contra
iudæos. cap. ii. car. ccxyi.

Duæ sunt Galilææ opimæ abundantes : hoīes pugnaces sunt : continent hæ provincie diuersas
ciuitates quæ irrigant diuersis fluminibus quibusq; finibus terminantur. cap. iii. car. ccxyi.

Exercitus quem dederat sephoritis Vespasianus : diuiditur in duo : assidue ciuitates & loca illa icur-
sant deprædando iosepus in Sephori impetum facit sed nihil efficit totam Galilæam igne & sangui-
ne repleuit. cap. iiii. car. ccxyii.

Titus filius Vespasiani patrē suū reperit ptolemaide qui multas legiones cōparauerat multosque
cuiuscūq; generis ad militiā uiros congregauerat. cap. v. car. ccxyii.

Laudatur Romanorū prudentia instruētū seruos in militiæ disciplina : quāq; sunt edocti instruē-
dis castris & quē ordinem seruant in bellicis rebus describitur. cap. vi. car. ccxyii.

Vespasianus cū filio suo ordinat exercitum in ptolemaide Placidus interim maximā multitudi-
nem in Galilæa : peruenit iotapara qui receptus cū suis .a iudæis illico sunt interfecti : ex iudæis uero
tres ceciderunt Placidus aufugit. cap. vii. car. ccxyiii.

Vespasianus cū armatis suis in Galilæam peruenit : timent oēs iosepus conspiciens non posse repu-
gnare in Tyberiadē confugit. cap. viii. car. ccxyiii.

Vespasianus ciuitatē Gadarēsū capit iosepus mittit hierosolymā litteras : si cupiat fedus uel bellū
cū Romanis : si bellū mittat cōdignū exercitū ut possint repugnare Romanis. cap. ix. car. ccxyiii.

Vespasianus aggrediēs recidere iotapata mōtē ubi iudæi plurimi cōfugerant : ciuitatē circunuala-
re iubet per milites ipse p̄ficiscitur ponit castra aggeres facit ad oppugnandū ciuitatē iosepus curat
ut muri ciuitatis altius p. xx. cubitos eleuent quod Romanos multū p̄terruit. cap. x. car. ccxyiii.

Vespasianus certans pluribus diebus uidens non posse capere ciuitatem statuit obsidere eam ut co-
gerent inopia rerum reddere uidens nolle eos reddere : iterum ad certandū se conuertit iosepus co-
gitat de fuga cum suis : populus hortatur ne recedat : ipse dicit melius : quia parabit alium exercitum
quo reuocabit Vespasianum ab eis : statuit remanere : se parat ad prælium : aggreditur multis incutsa-
tionibus Romanos egrediens : Vespasianus nollens cum desperatis congredi iubet ut armati decli-
nent impetum. ca. xi. car. ccxix.

Admouet Vespasianus arietē muris : muri concutiunt machinis cogitat iosepus quō ictus arietis
refellat : Romani cōtra aliud genus machinant : iosepus cum sociis igne concremarunt Romanorū
propugnacula & aggeres ita ut spatio unius horæ oīa sint concremata. cap. xii. car. ccxx.

Quidam uir iudæus saxo subleuato & demisso caput arietis fregit : hic fixus est quinque sagittarū
uulneribus decidit tandē : alii duo uiri Romanorū aciem p̄ropuerunt : iosepus uero & cætera multitu-
do incendit machinas romanis lugentibus. cap. xiii. car. ccxx.

Vespasianus in planta pedis uulneratur totus exercitus turbatur superato dolore uulneris sœuius
bellū in iudæos incitauit : pugnatur fortiter utrinq; cædit murus ictibus machinarum ad matutinas
uigilias illi uero muniere partem illam. cap. xiiii. car. ccxx.

Vespasianus parat exercitus & machinas ad inuadēdū urbē recreato prius exercitu : iosepus cogni-
to cōsilio Vespasiani ordinat milites ad resistēdū : p̄liat crudelissimo certamine. ca. xv. car. ccxx.

Die .xx. mensis iunii iudæi quasi defessi q̄a nō haberent p̄pugnatores quos mitterēt : cogitauerūt
oleo feruenti sup infuso Romanos oppugnare : ac foeno græco sup sparso ut inde Romani caderent : ui-
dens dux Vespasianus tot mala milites p̄peti : eos a bello reuocat & a pœna. cap. xvi. car. ccxx.

Vespasianus tres turres ferro circūdatas erigi fecit plenas iaculatoribus & fundibulatoribus for-
tissimis : ita ut ex his q̄ intra muros erant deferere defensionē muri cogantur. ca. xvii. car. ccxxi.

Vespasianus mittit Traianū in Epha ciuitatem congredit cum illis tandem superat ciuitatem om-
nesq; præter infantes occidit. cap. xviii. car. ccxxi.

DE BELLO IVDAICO TABVLA

Ad Samaritas Cerealis mittitur a Vespasiano: quia eos pronos ad tumultū uidebat: Inopiaq; quidam moriebant: quidam ad Romanos confugiebant: reliquos uero oēs nequiens perliuisione placare occidit: erant aut undecim milia & sexcenti. cap. xix. car. ccxxi.

Ageres super altitudinē murorum iotapatenis efferantur: quidam ad Vespasianum uenit profugus ex ciuitate: nuntians paucitatem ciuium & facilitatem capiendi: Vespasianus exercitū parat nocte hora qua ille ducuerat ciuitatem aggrediuntur: & custodes occidunt: ciuitatem ingrediuntur: quidam uero ne oppeterent per Romanos se ipsos interfecerunt: tandem Vespasianus incendi fecit ciuitatem uniuersam. cap. xx. car. ccxxii.

Iosephus ne a Romanis inueniretur in puteū se demisit lapidēq; supra imposuit ne uiderent: nocte exibat perscrutans si posset euadere: indicatur per quādam mulierē mittit ad eum Vespasianus cū fide de uenia: timebat uero iosephus in somnis simulachra ei apparēt deprecatur deū. in manus Romanorum se cōmittit: habita prius oratione ad socios. cap. xxi. car. ccxxiii.

Iosephus dehortatur suos a cæde: nequiens reuocare a proposito: oēs se ipsos interfecerunt: ducit Iosephus ad Vespasianū iubet Vespasianus eū custodiri ut ad Neronē mitteret: iosephus alloquit Vespasianum seorsum cū filio Vespasiani eūq; dominum & regē orbis prædicit: Vespasianus eū liberat muneribusq; uariis eum donat. cap. xxii. car. ccxxiiii.

Vespasianus in ptolemaida reuertitur multi clamant de excidio iosephi ipse nihil respondebat: legiones duas mittit hysmatū Cæsaream: quasdam scythopolim. cap. xxiii. car. ccxxv.

Quidam ex iudæis qui fugerant collecti in iope: fabricatus piratis nauibus inuium faciebant pelagus illarum partium Vespasiano uero illuc applicante: tum per Romanos tū per uentos qui illorum naues in scopulos cōpellebant: quatuor milia & ducenta cadauera inuenta sunt. Ciuitatē incendunt dimittitq; Vespasianus equites qui loca ruerentur. cap. xxiiii. car. ccxxvi.

Audita captiuitate iotapate ab hierosolymis: maximus eos inuasit dolor: audito q; iosephus eēt cū Romanis ira in eum concitabant ita ut in Romanos sæuius incitarent. cap. xxv. car. ccxxvii.

Vespasianus ad agrippam proficiscitur: audit Tyberia & Tarichæas rebellare: iratus mittit filiū suum illuc: appropinquantes ciuitati quidam ex senioribus ad Vespasiani pedes suppliciter accedūt is uero eis indulget. cap. xxvi. car. ccxxviii.

Vespasianus præmittit Traianum in arcem an multitudo pacem cupiat: illi apertis portis eum liberatorem ac benemeritū proclamant: post ad Tarichæas proficiscitur: castra ponit: superatis illis: ad nauale bellum se contulerunt. cap. xxvii. car. ccxxix.

Congregata multitudine prope ciuitatem in planitie uidēs Vespasianus filiū suū mitti: ipse uero patri nunciauit dicens opus esse pluribus auxiliis: suos deinde horratur. eorū genus & aīum reminiscens ut strenue sint dimicaturi: Vespasianus mittit auxilia: gentem aggrediuntur: oēs fugant oppidum occupant: cunctos occidunt præter indigenas. cap. xxviii. car. ccxxx.

Letatur Vespasianus audita uictoria filii: post aduersus eos qui ad lacum descenderant rates fabri cari iussit. cap. xxix. car. ccxxxi.

Declaratur natura lacus: & ubertas & rerum uicinorū locorum. cap. xxx. car. ccxxxii.

Fabricatis ratibus insequitur illos per lacum Vespasianus: nemine remanente occisi sunt. paucis post diebus intolerabilis fetor ex cadaueribus in terrā a mari compulsis insurrexit: ut non solum uictis sed Romanis miserabilis fuerit: totūq; aerem corruptit. cap. xxxi. car. ccxxxiii.

Residet Vespasianus pro tribunali apud Tarichæas quidq; de supstitibus fiendum sit deliberat: eandem quosdā occidit: quosdam donat: quosdam uendit. cap. xxxii. car. ccxxxiiii.

Incipit Liber quartus.

Excisis iotapatis reliqui iudæi se dederunt Romanis p̄ter quædam castella & ciuitates: quarū noīa ponuntur & earū conditio lacū quendam Gamala occupant intrantes Romani: domos hostium tecta oīa circūdant: ex quo multi Romani mortui recedereq; coacti sunt. cap. i. car. ccxxxv.

Vespasianus cū paucis relinquit: his uero oppugnantibus resistit uidentes eius aīum: quasi diuinū reputantes impetū remittunt ipse uero exiit castrum. cap. ii. car. ccxxxvi.

Vespasianus ad Romanos ueniens uisis aduersis casibus Romanos consolatur: hortaturq; ad ulciscendos hostes Gamalenses quantum profunt resistunt. cap. iii. car. ccxxxvii.

Vespasianus quosdā qui itabyrū montē occupauerant inuadit ad eos mittit. placidū q; eos hortatur ad pacē: sed illis renitentibus: placidus congregitur: fingens fugā: aduersus illos reuertitur multos occidit: multi confugiunt hierosolymam: reliqui montē Placido tradunt. cap. iiii. car. ccxxxviii.

In Gamala tres milites nocte turrim effodiunt: decidit turris magno sonitu: oēs perturbati fugiebant quos Romani trucidabant: Titus urbem inuadit occidit multos: multi in arcē confugiunt: ita ut cruor effusus totum oppidum diluat. cap. v. car. ccxxxix.

Vespasianus ducit totum exercitum ad uerticem montis quo confugerant qui supererant: eos

capit: sed quinq; milia ex his de uertice se precipitarunt: per Romanos quatuor milia perempta: solum
duæ mulieres saluæ factæ sunt. cap.vi. car. ccxxvi.

Mittitur Titus ad Giscala oppidum galilææ quod restabat indomitū: Vespasianus ad recreandos
alios Cæsaream regreditur: quia restabat modo hierosolyma occupanda: Titus Giscalenos hortat
ut sedebant sine armis: appropinquant portis: illi apertis ianuis clamant ipsum liberatorem: munit
oppidum sicq; tota galilæa liberata est. cap.vii. car. ccxxvi.

Ex aduentu iohannis in Hierosolymam totus populus effusus percunctatur quid agant Romani
significato excidio Giscalion: timor eos inuadit imensus: hortatur ioānes hierosolymas ad bellum:
senes timebant excidium urbis ex hac re oriuntur multæ prædationes & latrocinia in urbe contra
multos fingebantur uaria in eorum perniciem: phana conculantur: fitq; maxima cōtrouersia aduer-
sus istos: fit bellum inter hos inuasores & populum: horum causa erat iohannes qui simulabat amo-
rem: res tamen & consilia populi aliis nocte apperiebat hic iurat fidem amicitiam: fit legatus populi
ad Zelotas. cap.viii. car. ccxxvii.

Mittuntur nuncii ad idumæos p auxiliis petendis: eo q ananus uellet Romanos introducere: Ie-
sus increpat idumæos & eos qui eos aduocarūt tanquā latrones q ciuitatē quotidie dissipant: hor-
taturq; eos ut nil acturi sint: uel iudicēt quantū sint factiosi hoīes uel recedant. cap. ix. car. ccxxix.

Simon unus ex idumæis indignatus respondet iratus contra Iesum & pōtifices: accusans eos pro-
ditores cōtra illos q eos uocauerunt: dicitq; aduersus illos ituros. cap. x. car. ccxxix.

Idumæi nocte dolo zelotarum apertis portis custodibus dormiētibus intrant interficiuntur cu-
stodes: insurgit populus idumæi eadē nocte octo milia quingentos interfecerunt: interficiuntur pō-
tifices: quæritur Iesus cum Ananō qui interficiuntur oībus in sepultis. cap. xi. car. ccxxix.

Incipit Liber quintus.

Quærent idumæi per ciuitatem quot inueniunt totidem interficiunt Zachariam accusant: iu-
dices uero fecerunt pro eo sententiam: indignantur idumæi contra iudæos: interficitur Zacharias: ex-
pelluntur iudices: idumæi recedunt: crescit Zelotarum insolentia cunctosq; uel falsis criminatiōibus
uel dolis aliis occidunt. cap. i. car. ccxxx.

Romani oēs psertim duces Vespasianū incitant ad expugnandam ciuitatem: ipse noluit ducens
eē melius q sic ipsi inter se discordes paulatim cōsumuntur. cap. ii. car. ccxxx.

Acquiescūt oēs dictis Vespasiani: multiq; ad Romanos cōfugiunt & solum his licebat qui solue-
bant: uolentes fugere ad Romanos. cap. iii. car. ccxxx.

Ioannes quærit aliis pesse ducens sibi dedecus esse sibi parem: multiq; eum metu multi gratia cō-
sequebantur. cap. iiii. car. ccxxx.

Inuadūt sicarii oppidū quoddam munitissimū apud hierosolymam die azymorū quando iudæi
celebrant festa pro redemptione eorū ab ægyptiis: interficiunt quot inueniunt: uicos & oēs partes
conuicinas depopulantur. cap. v. car. ccxxx.

Nunciantur hæc Vespasiano a transfugis quibusdam clam. n. quidam ad Romanos confugiebant
qui hortabantur Vespasianū ut ferret opem ciuitati: accedit prope hierosolymā: ingreditur Gadara
clam legati ad eum mittunt: occiditur Dolesus ab aliis inimicis. cap. vi. car. ccxxx.

Iubet Vespasianus Placido ut insequatur eos qui ex Gadaris fugerant: aduersus quem illi cum qui-
busdā ubi se receperint prosiliunt qui capta oportunitate a Placido interimuntur eosq; ad iordanem
insequitur: coacti autem congregari placidus omnes occidit: quidam in iordanem se proiciunt conui-
cinosq; uicos inuadit. cap. vii. car. ccxxxii.

Nunciatur Vespasiano q Galatia motus quosdam fecerat: ipse magis icitatur ad bellum multa lo-
ca capit: restituit quæ destruxerat bello: munit loca omnia militibus: narratur q nobilis sit regio
hiericuntis. cap. viii. car. ccxxxii.

Describitur natura Asphaltidis lacus: quem Vespasianus uoluit uidere. cap. ix. car. ccxxxii.

Vespasianus collocat p̄sidia apud Hiericūta: mittit quosdam hii ciuitatē capiunt: mille iuuenes in-
terficit: omnia dabantur flāmis. cap. x. car. ccxxxiii.

Nunciat Vespasiano parati p̄fici hierosolymam q mortuus sit Nero: quō etiam Galba sit crea-
tus imperator: & qdam alii post eum & de eorū discordia. cap. xi. car. ccxxxiii.

Vespasianus expectat quid galba ad eum de rebus bellicis agendis scribat: mittit filium suum Ti-
tum: nauigat rex agrippa ad Galbam: nunciatur in Achaia q galba sit interfectus & Otho sit creatus:
agrippa statuit Romam pergere: Titus ad patrem nauigat Vespasianus cum Tito suspensi bellum ne-
gligunt. cap. xii. car. ccxxxiii.

In Hierosolyma exoritur nouum bellum per Simonem Gioræ filium Simon cum Zelotis con-
greditur: multos occidit cum idumæis etiam pugnat: Iacobus quidam perdere idumæos cogitat:
idumæam capit Simon totam regionem depopulatur: capitur uxor Simonis a Zelotis: perteriti ti-

DE BELLO IYDAICO TABVLA

more remittunt ei mulierem suam. cap. xiii. car. ccxxxviii.
 Præter bellum in iudæa: in italia ciuile bellum fiebat: perempto Galbâ: Otho imperator creatur:
 cum Vitellio pugnat: audita uictoria semetipsum Otho occidit: qui biduum & tres menses impe-
 rium tenuit. cap. xiiii. car. ccxxxiiii.

Vespasianus partes duas idumææ capit akeram et ciuitatē capit oēs interim: Simon quoq; idu-
 mææ reliquias prosequitur: iōanes intus multas p̄dationes permittebat galilæis: uescabantur libidi-
 ne: certant adinuicem Zelotæ cum iōanes: & Simon cum illis. cap. xv. car. ccxxxiiii.

Deliberant Simonē introducere & iōannē expellere: Simon loca oīa ciuitatis inuadebat: congre-
 ditur cum illis qui eum receperunt. cap. xvi. car. ccxxxiiii.

Bella fiunt in italia p̄ Vitelliū & suos milites: audiens hæc Vespasianus q̄ Vitellius princeps sit fa-
 ctus indignatur: milites Vespasianū hortant ut Romā accedat: eo q̄ ipsum populus imperatorē con-
 stituet: renuit ipse: ipsi cogūt uelle iperitū: cogitat quō rem efficere possit. cap. xvii. car. ccxxxiiii.

Describitur qualitas portus alexandrii mittit Vespasianus ad Tyberium Alexandrum ut esset si-
 bi adiumento fama est q̄ Vespasianus sit imperator: quasi omnes ad eum accedunt congratulan-
 tes & subicientes se eius imperio: recordatus Vespasianus quod iosephus prædixerat: liberatū iubet eū
 e uinculis. cap. xviii. car. ccxxxv.

Vespasianus mittit Mutianū in Italiam: geritur bellum cū Cecilio ab Antonio: Cecilius uidens
 exercitum Antonii cogitat de proditione: ad ipsum mittit Milites uolunt occidere Cæcilium: certa-
 tur superatur exercitus Vitellii: Antonius in urbem ueniens cū Sabino Capitolium nocte occupat:
 Vitellius cum suis militibus eos inuadit: superat: Sabinus occiditur: Domitianus cum multis nobili-
 bus euadit Vitellius iugulatur a populo. cap. xix. car. ccxxxv.

Mutianus urbem ingreditur cum exercitu Antonium cū aliis subleuat: occidit multos qui cōsen-
 serant cū Vitellio Domitianus filius Vespasiani: rector efficitur populus Vespasianum clamat impe-
 ratorē: ad Vespasianum qui alexandriā iam applicauerat ueniunt legati: intendit animum Vespasia-
 nus in reliquias iudææ: Titū mittit ad Hierosolymam. cap. xx. car. ccxxxv.

Incipit Liber sextus.

Tito existente adhuc apud alexandriam hierosolymis oritur trifaria seditio zelotarum Simōis &
 iōanis: inter eos congregiuntur: ita ut templū uniuersum inundaretur sanguine. cap. i. car. ccxxxvi.

Describitur discordia q̄ inter eos fuit & scelera q̄ iter eos cōmittebantur: post qualiter oēs q̄si Roma
 nos expectabāt: post quō Titus misit diuersas legiōes in hierosolymā. cap. ii. car. ccxxxvi.

Describitur ordo Titi & militū & oīum aliorum in eundo hierosolymā: peruenit Gophnā opidū
 quod Vespasianus cœperat: ciuitatē tentat adire: tandem coactus est si uoluit euadere irruere in ho-
 stes: ad suos saluum se recepit. cap. iii. car. ccxxxvi.

Titus ciuitati nocte appropinquat: castra ponit in monte oliuarū dicto: exeunt iudæi: in legiōne
 decimam irruunt fugantq; Romanos: nunciatur Tito: fert auxilium: dimicatur utrinq; Titus tandē
 legionem liberat. cap. iiii. car. ccxxxvii.

Remissio aliq̄risp bello orit̄ discordia iter eos: in duas ptes seditio remanet: Titus ad ciuitatē ele-
 ctos milites mittit: explanare fecit oīa ita ut repletū sit quicquid cauū erat. cap. v. car. ccxxxvii.

Iudæi Romanos quærunt decipere instituunt quosdā qui pacē simulant: Romanosq; uelle intro-
 ducere: Titus noluit quia suspecta erat ei talis inuitatio. cap. vi. car. ccxxxvii.

Quidā ex Romanis ad urbē usq; accedentes eo q̄ crediderunt illis: interficiuntur: multi ferunt:
 unde irascitur multū Titus pp̄ inobedientiam eorū eosq; arguit. cap. vii. car. ccxxxvii.

Intercedunt cōmilitones p̄ illis apud Titū: admonens eos indulget illis: cogitat ulcisci iudæos:
 castra ponit ppe ciuitatē: ordinat legiōes circa ciuitatē: describitur situs ciuitatis & tēpli p̄ Salomo-
 nē ædificati: & quō distigebat secundū loca sacerdotū & uiroꝝ & mulierū. cap. viii. car. ccxxxviii.

Describitur adhuc magnificentia ciuitatis & templi: eorū quæ continebantur in eo: quæ a diuer-
 sis fuerunt constituta. cap. ix. car. ccxxxix.

Quō Simon & iōannes diffidebant: & eos diuisa ciuitas sequebat: & quō unusquisq; partem ciui-
 tatis seorsum tenebat: Titus quær̄it qua parte ciuitatē sit ingressurus: constituit agerem tripartitum
 exercitum circa ciuitatem: cogitant iudæi concordari aduersus Titum & Romanos coeuntq; i unū
 corpus exeunt iudæi aduersus Romanos fugantur in ciuitatem quidam unus iudæorū capitur: sagit-
 ta demissa occiditur inde iudæis luctus maximus oritur. cap. x. car. ccxli.

Concutitur timore exercitus Romanorū eo q̄ turris quædam lapsa sit nocte: & propter maximū
 sonitum timuerunt Romani: credentes hostes castra inuasisse: percutiunt muros illis machinis mu-
 rumq; uiciorum frangunt. cap. xi. car. ccxli.

Ingrediuntur Romani ea porta qua murus fractus erat: dimicatur postea unde iudæi audacia re-
 sistebant: Romani uero belli peritia uincebant. cap. xii. car. ccxli.

Iudæi sperant salutem: Romani uictoriam: unde ex iudæis quis fuisset promptior ad periculum is primus erat ex Romanis uero: qui fortè se p̄ferebat: quia Titus semp̄ aderat. cap. xiii. car. ccxli.

Quidam Longinus in medios hostes irruit: duobusque interfectis ex mediis hostibus ad suos reuertitur. cap. xiiii. car. ccxli.

Castor quidam ex iudæis simulat uelle inire fedus cū Tito ut aliquantulum conquiescat: ut Simō interim consulat de rebus occurrentibus: fingitque quosdā socios uelle pacem: quosdā non: accensus his Titus uehementius utebat arietibus: diruptoque muro cum militibus ingredit. cap. xv. car. ccxli.

Ingresso Tito: Iudæi circūcludunt Romāos: multosque ex eis occidunt & nisi Titus tulisset opem: uix euasissent: ad ultimū murū sunt expulsi Titus iteque aggredit: ad illum murū irruit: totamque partem illam dirimit præsidia ponit munit turres & loca: alia parte ciuitatē aggredit: eosque hortatur ut uellent saluari & Iosepus oratione patriā idem eos hortabatur. cap. xv. car. ccxli.

Iosepus circuit ciuitatem ea parte qua possit audiri facilius iudæosque orat ne uelint Romanis resistere: persuadetque pluribus uerbis: illi uero conuiciis eū afficiunt. cap. xvii. car. ccxlii.

Iosepus clamat aduersus iudæos adducens diuersa exempla maiorum: ut uellent reddere deumque eis aduersum esse: propterea amplius ne uelint resistere. cap. xvii. car. ccxlii.

Clamante iosepo cum lachrymis ut uellent sedare non flexerunt animos seditiosos: sed diu persistunt: ita ut cogentur fame perire: Tantam famem perpeffi sunt ut matres ex filiorum ore cibum raperent: seditiosi illi domos ut irruerant ut cibum caperent summa miseria & summa crudelitas describitur Simonis & iohannis. cap. xix. car. ccxliii.

Multi propter famem ciuitatem exeuntes capiebantur ex his multi incisus manibus ad Simonem & iohannem mittebantur. Tito acclamante. ne tantam uellent pati miseriam: ipsi conuiciis Tito & patri eius maledicebant. cap. xx. car. ccxliii.

Antiochus Epiphanes cum Macedonibus: amirat Romanos que muros non adeant: ipse cum suis muros adiit multi ex his fugiunt & multi interficiuntur: post a Tito aggeres fiunt: admotis ad muros Simon fossa intus facta submisso igne ageres diruit: & incēdunt: Simonque cū multis aliis proficiscit in machinas illas: easque incendunt: cū Romanis cōgrediunt: ita ut non diiudicari possit amicus ab inimico: quidamque ex Romanis corruptis machinis desperabāt ciuitatē captum iri. cap. xxi. car. ccxliiii.

Consulit duces Titus quid faciendū: an aggredi muros debeant an aggeres struendi: aut permitteudū que ipsi fame coacti ciuitatē sint tradituri: an circūdanda sit ciuitas ne exitum habeāt: sicque dicit Titus opus non paruum sed inextricabile Romanos esse facturos. cap. xxii. car. ccxliiii.

Exortatus Titus his uerbis duces iubet exercitus in opera distribui: murumque circa ciuitatem cum castellis. ii. per suos cōstrui fecit mira celeritatis: nocteque quilibet suo ordine ac uigilia explorabat: uigilesque somnos inter se fortiebantur. cap. xxiii. car. ccxliiii.

Ablata facultate exeundi fame omnes moriebantur: unus alium mori intuebatur: nō erat facultas sepeliendi: latrones uero ex mortuis uestes risu expoliabant: multi ex muris in fossas proieciabantur: quæ uidens Titus ingemuit. cap. xxiiii. car. ccxliiii.

Romani uidentes seditiosos fame cruciari lætantur: copiam maximam frumenti Iudæis ostendēdo ad maiorem dolorē: Titus etiā aggeres inchoabat ut uideret si uellent tradere ciuitatem miseratque eorum calamitatem: seditiosi uero non placabantur. cap. xxv. car. ccxlv.

Simon matthiam per quē ciuitatem obtinuerat peremit cum tribus filiis suis: corpora sepeliri p̄hibuit: alios etiam nobiles occidi fecit. cap. xxvi. car. ccxlv.

Quidam ex iudæis qui custodiebat turrim a Simone sibi traditam: uidens tantam crudelitatem humano consilio cum quibusdam ex turri Romanis signum dedit se tradituram turrim: illi non credentes: cognito hoc a Simone illū ex turri in fossas proiecit: uidens hæc Titus: & iosepus saxo capite percussus letantur iudæi credentes eum mortuum esse: respuit iosepus uulnere: quo cognito seditiosos stupor inuadit: multi ad Romanos profugiunt: multi ex profugis ab Assyriis uentibus apertis occiduntur: eo que aurum ex uentre eorum per finem uentris exire cognouissent: Titus uero hac iniustitia cognita omnes interfecisset nisi esset maxima multitudo noxiorum: increpat milites Titus: sed occulte multi occidebantur ob insaniam propter hoc pauci ad Romanos amplius fugiebant. cap. xxvii. car. ccxlv.

Ioannes ad sacrilegium se conuertit: Mannetus ad Titum fugit: narrat maximum numerū mortuorumque fame: ex eo que castra posuit: coactosque stercore uti pro cibo. cap. xxviii. car. ccxlv.

Incipit Liber septimus.

Aggeres struuntur a Romanis: quærunt iudæi incendere: cum autē nequissent: admouent Romani aggeres cerratur utrinque: murus labitur ea parte qua iohannes suffodierat pro incendiendis aggeribus: moxque alium murum struit quem nemo audebat ascendere eo que qui prius tentasset certissimum exitum tentasset. cap. i. car. ccxlyi.

DE BELLO IYDAICO TABVLA

Hortatur Titus commilitones suos ad ascendendum murum: facta exhortatione Sabinus quidam Syrus se obtulit ascensurum: susceptaq; asta cum .xi. murum ascendit: hostes in fugam uertit ipse uero sagittis obrutus cecidit. cap. ii. car. ccxlyi.

Quidam ex custodibus aggerum Antoniam accedunt primos custodes occidunt: facto signo per buccinam caeteri fugerunt. Titus audito signo armat exercitum: pugnat ex utraq; parte ad septimam noctis horam: q; Romanis uisum est satis pro tunc Antoniam obtinere. cap. iii. car. ccxlvii.

Iulianus quidam uidens Romanos superari armatus irruit in hostes & ad templum usq; fugauit cumq; non haberet auxilium multis interfectis diu resistens obiit. Iudaei Romanos in Antoniam recluserunt. cap. iiii. car. ccxlvii.

Titus mittit ad Ioannem si uelit congregari & si uelit sacra intermissa celebrari per electos Iudaeos: consulit Iosephum Titus: hebraico sermone scripsit mandata Iosephus pro Caesare ad Ioannem: hortatur ut se dedat: exempla inducens sed magis irritantur in eum ac capere quaerunt: multi ex Iudaeis ad Romanos fugiunt quos a Romanis occisos Iudaei dixerunt ne plures ad eos confugerent: Romani uero eos populo ostendebant propterea multi fugerunt. cap. v. car. ccxlvii.

Incepat eos Titus q; templum polluerint: polliceturque non passurum Romanos templum esse polluturos. cap. vi. car. ccxlviii.

Iosephus referebat dicta principis Iudaeis qui magis eleuabantur in superbiam: statuit iterum Titus bellum gerere contra Iudaeos ipso remanente in Antonia. exercitum misit in Iudaeos: Certaturq; a nona noctis hora: usque ad quintam diei Tito spectante ab Antonia: multi ex Iudaeis fortiter multi ex Romanis fortissime bellum gesserunt. cap. vii. car. ccxlviii.

Septimo die reliqua manus Romanorum submersis Antoniae fundamentis uiam fecerunt latam ad templum: admonent aggeres ad angulum templi: qda congregati p; fame: impetum fecerunt contra Romanos: cognito ipetu eor; p Romanos dimicatum e undiq; fortiter: in ualle quadam coacti sunt Iudaei: capite qda q ductus ad Titum interficit: curatq; Titus ut aggeres mature construant. c. viii. c. ccxlviii.

Porticus templi incendit: abrumpunt Romani ad uiginti fere cubitos ex muro: mittuntq; ignem sanctis: hisdem diebus quidam ex Iudaeis de Romanis inuitat si quis uelit certare: diuq; nemine uolente: quidam ex Romanis perosus illius audaciam cum illo certat & occidit: Romanos Iudaeus deridet ex Romanis quidam eum sagitta transfixit: clamor excitatur maximus. cap. ix. car. ccxlviii.

Iudaei implent lignis aridis summitate templi. fingunt fugam ex Romanis multi ascendentes templum: submisso igne p Iudaeos succensi sunt: Titus eos miseretur: morientibus satis erat remedii q; Titus dolebat: Iudaei uero quidam in porticu existentes obsessi oes ceciderunt. cap. x. car. ccxlviii.

Inuenis Romanus quidam qui euaserat incendium: oratur a Iudaeis ut ad eos descendat: ne militia Romanae tantum dedecus faciat sublato ense seipsum interfecit: incenditurq; porticus ea parte qua ad orientalem protendit: Moriebantur multi fame ita ut foenum calciamenta corigias coacti sint comedere Iudaei. cap. xi. car. ccxlix.

Maxima multitudo erat eorum qui fame per ciuitatem peribant: qui inter se erant amicissimi propter cibum: si quem inuenissent: ad manus ueniebant: si quis moriebatur alii scrutabantur si quid cibi in sinu habebat: patiebantur ea comedere qua ne sordidissimum aliquod animalium comedisset: multaq; huiusmodi describuntur. cap. xii. car. ccxlix.

Mulier quaedam Maria nomine cum sublata fuissent sibi omnia per seditiosos filium suum fame comedit: cogitur ostendere latronibus quod parauerat pro cibo: cognito scelere tanto eos horror quidam inuasit uehementissimus: nunciatur Tito tanta calamitas: qui deum placare coepit dicens se uoluisse obliuisci iniurias eorum: sed illi noluerunt pollicetur q; tantum scelus non permittet impunitum. cap. xiii. car. ccxlix.

Admouere iubet aggeres cum ariete muris: nihil proficientes cum scalis tentant ascendere: unde multa caedes facta est ex Romanis: iratus Titus ignem portis subici fecit crescente igne consulit proceres suos de templo: quidam suadent ruinam templi: quidam ut seruetur: iubet restinguere ignem interim pugnatur: uidens Titus cum militibus electis Iudaeos profugatos: in templum concludit omnes succendereq; templum parat. cap. xiiii. car. ccxlix.

Quidam ex militibus Romanorum ignem portat ad templum: succenditur templum: hoc audito Titus iubet extingui sed pro nimio clamore & quia multi simulabant audire eius praecpta & prohibitionem ipso inuito exurit templum. cap. xv. car. ccl.

Templum incenditur mense & die mensis conformi incendio templi Babylonis: in ipsa incensio ne etiam multae caedes fiebat depræhensorum: nec erat discretio puerorum nec mulierum cuiusque ætatis: clamor ingentissimus fiebat: duo in ignem se proiecerunt incendunt Romani diuersas porticus & loca ubi Iudaei res suas ac pecunias deposuerant quidam Pseudo prophetae persuaserat populo ut expectaret dei auxilium. cap. xvi. car. ccl.

Quaedam prodigia qua superuenerant Iudaeis describuntur: qua in eorum fortunam & auxiliu interpretabantur: quidam uero sapientes hæc esse ruinae prodigia iudicabant. cap. xvii. car. ccl.

In sacris libris erat q̄ cum templum quadratum redigeretur q̄ ciuitas erat destruenda. hi uero in-
citabantur ad prælium dicentes propter dictum quoddam ambiguum inuentum scilicet q̄ eo tem-
pore quidam esset ex eorum finibus orbis terre habiturus imperium: ex hoc dicto decepti sunt quasi
proprium eorum iudicantes dictum conuenire. cap. xviii. car. ccli.

Romani Titum imperatorem declarant in templo: Iudæi prouocant Titum ad colloquium: ipse
naturali humanitate eos recipit: alloquiturq; eos increpando: tandem in diligendo eos si uelint in
pace uiuere nolluerunt: ipse cognita eorum nequitia eos militibus fieri prædam tradidit interim
ignis progrediebatur: quidam supplicat ut eis fidem Cæsar dat: suscipit ipse in custo diaq; eos reclu-
fos tenet. cap. xix. car. ccli.

Seditiosi in domum regiam confugiunt: Romanos pellunt: multi occiduntur ex popularibus:
Titus uero militem quendam quia uiuus captus est ad ipsum rediens ex acie pepulit: quod grauius
fuit illi morte. cap. xx. car. cclii.

Romani conuersis latronibus in fugam: omnia igni tradidere: illi uero in superiorem ciuitatem
recedebant: letantes q̄ nil essent relicturi hostibus & alacri uultu mortem expectabant: illi undique
per ciuitatem capiebantur: mortuiq; canibus proiciebantur: spes quibusdam erat in cloacis latere: &
ignis latitantes cremabat: & qui descendebant necabantur. cap. xxi. car. cclii.

Cæsar prospiciens ciuitatem superiorem nō posse capi sine aggeribus distribuit milites operibus
ad occidentalem partem: legiones munit hisdem diebus idumæi mittunt aq̄ Titum q̄ ad eum uo-
lunt confugere remittit legatos pollicens pacem: Simon hoc intellecto quosdam occidit: quosdam
recludit: multitudo tamen maxima fugit. cap. xxii. car. cclii.

Quidam sacerdotum promittens multa donaria Tito accepta fide pro fuga recessit: multa q; ua-
ria pulcherrima donaria dedit. cap. xxiii. car. cclii.

Perfectis aggeribus machinas Romani admouent: multi desperantes in cloacas demittunt: qui-
dam in acram confugiunt quidam Romanos applicantes arietes ad inuros ulciscunt: Tyranni pri-
uati spe: sponte descenderūt de turribus: Iudæi ad Siloam confugiūt: a custodibus recluduntur: Ro-
mani in muris signa ponunt: ingredit Titus admirat q̄ tantas munitiones tyranni deseruissent: ad-
mirata altitudine & compagine lapidum præficit Frontonē custodiæ illorum: multos in ægyptum
mittit: multos uendit multos etiam bestiis deuorandos tradidit. cap. xxiiii. car. cclii.

Captiuorum numerus per omne tempus obsidionis numeratus fuit decies centena milia: Ioan-
nes sempiternis uinculis seruatur. Simon uero seruatur triumpho. cap. xxv. car. ccliii.

Capitur Hierosolyma secundo anno principatus Vespasiani die octauo mēsis septembris: prius
quinquies capta fuerat: Conditor primus eius fuit Chananaeorū Rex: qui iustus fuit appellatus: Cæ-
sar iussit ut turres & pars quædam ciuitatis pro custodibus remanerent: reliquum explanarunt: lau-
dat Cæsar exercitum suum ei q; gratias agit de eorum uirtute & fortitudine: & pro gestis rebus dona
largitur & coronas & præmia multa singulis. cap. xxvi. car. ccliii.

Cæsar donatis omnibus secundum eorum merita: ad sacrificia se conuertit deinde ad Cæsaream
maritimam descendit reponitq; in ea multitudinem manubiarum captiuosq; seruat: quia Hyemis
tempus prohibebat in Italiam nauigare. cap. xxvii. car. ccliii.

Eo tempore quo Titus Cæsar Hierosolymis commoratur obsidionis causa Rhodum trāsmeat
Titus ex Cæsarea maritima reuersus: aduenit in Cæsaream Philippi celebrat ibi omnia spectaculo-
rum genera. cap. xxviii. car. ccliii.

Inuenit Cæsar Simonem Gioræ filium: & quomodo captus sit declaratur seruatur pro triumpho
quod Romæ erat facturus Cæsar. cap. xxix. car. ccliii.

Cæsar inuenit multos iudæos apud Antiochiam inuidus Antiochus irruit multiq; cremantur
ex his. cap. xxx. car. ccliii.

Declaratur noua calamitas quæ accidit iudæis: accusant iudæi ab Antiocho q̄ cremassent qua-
dratū fore cū multis aliis: cognoscunt nō fuisse in culpa p̄ legatū Vespasiani. cap. xxxi. car. ccliii.

Accipit Cæsar litteras a patre quam desiderabilis ipse peruenit Romam & quo honore sit susce-
ptus describitur. cap. xxxii. car. ccliii.

Describitur defectio Germanorum facta tempore quo Vespasianus erat in alexandria: qui crede-
bant se posse liberari a ditione Romanorum: his auditis a Domitiano exercitus tendebat: tunc Ger-
mani se sponte subdiderunt. cap. xxxiii. car. ccliii.

Scythæ conueniunt cū Germanis in defectione: transgressi flumē Istrū multos ex Romanis inter
quos Fronteiū Agrippā occiderunt: Vespasianus hoc audito Rubriū Gallū mittit q̄ multos occidit
alii domū confugere: muniunt loca ne barbaris ap̄lius def̄ locus talia faciendi. cap. xxxiiii. ca. cclv.

Titus reuersus ex beryto spectacula per ciuitates Syriæ celebrabat: Antiochenes expectant cum
summo desiderio: petunt iudæos expelli qui non exaudiuntur: ad alias petitiones se conuenerunt:
Titus inde Hierosolymam proficiscitur: miseraturq; calamitatem ciuitatis curatq; captiuos in Itali-
am asportari: cupiens eos triumpho præterducere. cap. xxxv. car. cclv.

DE BELLO IVDAYCO TABVLA

Venienti Tito Romam pater cum tota ciuitate obuiam prodiit: ordinatur triumphus communis: & pompa triumphi declaratur: & modus exeundi in triumphum: quo ordine quæcunq; sint distributa & ostensa parantur conuiuia ab omnibus per totam ciuitatem: diesq; gratulationis celebratur: cum spe finis malorum ciuiliū: & foelicitatis principum. cap. xxxvi. car. cclv.

Vespasianus peractis triumphis decernit ædificari templum paci: donatq; templum muneribus pigmentorum operibus oia quæ fuerant iudæorū in eodem templo reposuit. cap. xxxvii. car. cclvi.

Lutius bassus in iudæam legatus mittitur: statuit bellum inferre Macheruntis: describitur Herodii fortitudo: & situs inaccessibilis: ac Herode hoc castellum munitum est: nascitur in eius ualle herba quædam mirabilis uirtutis: sunt balnea amenissima: castellum Lutius accepit: multos occidit: q; castellum tradiderunt dimisit. cap. xxxviii. car. cclvi.

Ad saltum qui appellatur Iarden ducit exercitum Lutius: militibus cingit: bellum committitur: nullus ex iudæis euasit: Iudas dux eorum cloacis latenter effugit. cap. xxxix. car. cclvi.

Scribit Cæsar ad Liberium procuratorem ut iudæam uendat iussitq; singulis annis q; iudæi omnes binas dragmas in capitolium ferrent. cap. xl. car. cclvi.

Accusatur antiochus apud Cæsarem a Cessennio Peto: q; deficeret a Romanis: mittit Vespasianus ut quid uideatur Peto efficiat: Capitur antiochus post longam pugnam cum filiis suis: ducitur Romam uinctus: Audiens Cæsar ligatū antiochū iubet uincula auferri. filii cogitant conciliaturos patrem Cæsari: ueniunt Romā: cum patre aduecto ex Lacædemone ibi manserūt. cap. xli. car. cclvii.

Scythæ his t'pibus cogitant Medicam terram inuadere: colloquuntur cum hyrcanorum rege: adhibito aditu fines omnes populantur: ad armeniam usq; peruenerunt. cap. xlii. car. cclvii.

Mortuo Basso Flauius Siluius in administratione succedit: Castellum quoddam adhuc rebelle superesse uidens mouit militem aduersus illud: princeps castelli erat Eleazarus cuius mores describuntur: & sociorum eius. cap. xliii. car. cclvii.

Flauius Siluius aduersus Eleazarum uenit: castellum cingit licet difficillimus adeundi accessus fuerat: per duo loca poterant accedere homines: declaratur difficultas accessus: ad mouet machinas per unam uiam: fabricat arietem cum quo murū percuit: ignem ad muros ponit: letiq; Romani custodiunt ne quis eorum ex castro fugeret. cap. xliiii. car. cclvii.

Eleazarus uidens nō posse euadere manus Romanorū hortatur ut omnes combusta urbe seipos interficiant magis q; seruituti subiciantur: quibusdam placuit: quidam uero molieres lachrymabantur: reiterat exhortationem Eleazarus præponens immortalitatem animæ: pulchrius esse pulchre mori q; turpiter uiuere. cap. xlv. car. cclviii.

Orantem Eleazarum omnes interpellant decernūtq; sibi mortem dare: omnes mortui sunt: unus ultimus incensa regia: gladio se transfigens occubuit: clam cum quinq; pueris mulier latuit Romā mane per scalas muros ascendunt: neminem uidentes admirant mulier illa ex cloacis exiēs Romanis rem gestam aperuit. cap. xlv. car. cclix.

Peracto excidio Flauius siluius cum exercitu in Cæsaream proficiscitur: quidam ex iudæis in Alexandriam confugerant: hi nouas res tentabant ex quibus multi occisi sunt: mortēq; potius pati maluerunt: etiam pueri: q; Cæsarem dominum appellare. cap. xlvii. car. cclix.

Lupus rector Alexandriæ hæc omnia Cæsari indicat ad quem Cæsar scribit ut templum iudæorum destruat. cap. xlviii. car. cclix.

Onias unus ex pontificibus ex hierosolymis quōdā fugatus alexandriam uenit: optinuitq; ut templū posset fabricare iuxta mortem patrium: hoc autem fuit prædictū per Esaiam q; in ægypto futura esset constructio templi. cap. xlix. car. cclix.

Lupus rector ad templum accedens ablatiis denariis tēplum claudit Paulinus eius successor. nihil reliquit: sacerdotibus cōmitatus ē: fecitq; ut ne uestigium qdē diuini cultus uideret. cap. l. car. cclix.

Ionathas quidam ex iudæis persuasit multis ut eum sequerentur: nunciatur Catullo rectori libyæ comprehensus ipse cum multis aliis tribus milibus: qui pecunia diuites erant: non conscii tamen sceleris occiduntur: Curatque Catullus ut Ionathas omnes iudæos criminetur: etiam illos qui Romæ habitabant inter quos Iosephus erat: Vespasianus noluit ut aliud efficeretur. Catullus ob iniustitiam morbo grauissimo laborauit: ita ut ipse non moreretur. cap. li. car. cclix.

FINIS.